

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/197/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713216826
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6713216826.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. X. XXXX/XX, XXX XX T. proti žalovanému: Slovenská republika - v mene ktorej koná Sociálna poisťovňa, so sídlom ulica 29. Augusta č. 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484 v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.892,- € z titulu nemajetkovej ujmy v peniazoch, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 132,78 € z titulu náhrady nákladov, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

IV. Zvyšnú časť nároku ohľadne uloženia povinnosti žalovanému nahradiť žalobcovi škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom za nevyplatenú časť starobného dôchodku od 07.06.2005 do 07.09.2013 v sume 41.492,44 € a za každý ďalší mesiac rozdiel medzi správne určenou sumou starobného dôchodku a sumou skutočne vyplatenou až do dňa zaplatenia, vrátane príslušného úroku z omeškania od 07.08.2006 do dňa zaplatenia, súd v y l u č u j e na samostatné konanie, v ktorom rozhodne aj o trovách konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa 01.10.2013 žiadal zaviazat' žalovanú Slovenskú republiku v mene ktorej koná Sociálna poisťovňa na zaplatenie sumy 140.000,- € ako náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ďalej žiadal zaviazat' žalovaného na povinnosť nahradiť žalobcovi škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom za nevyplatenú časť starobného dôchodku od 07.06.2005 do 07.09.2013 v sume 41.492,44 € a za každý ďalší mesiac rozdiel medzi správne určenou sumou starobného dôchodku a sumou skutočne vyplatenou až do dňa zaplatenia, vrátane príslušného úroku z omeškania od 07.08.2006 do dňa zaplatenia, sumy 150,- € a sumy 163,18 € ako aj trov konania a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Žalobca vo svojom žalobnom návrhu v písomnej žalobe uviedol: Na základe mojej žiadosti z 20.06.2006 o priznanie mi starobného dôchodku od 7.6.2005, ktorú som podal na pobočke Sociálnej poisťovne vo Zvolene, mi Sociálna poisťovňa ústredie (SP) rozhodnutím č. 4811201410 zo dňa 26.7.2006 žiadosť zamietla s odôvodnením, že som nedovŕšil dôchodkový vek 62 rokov. V rozpore so zákonom (§ 274 z.č.461/2003 Z.z.), pritom nezohľadnila moje nároky vyplývajúce zo skutočnosti, že som ako bývalý policajt odpracoval v prvej kategórii funkcií viac ako 20 rokov z celkového počtu 40 rokov dôchodkového poistenia. Na základe môjho odvolania SP rozhodnutím z 5.1.2007 zrušila predchádzajúce rozhodnutie

ako „nesprávne vydané“ a zamietla moju žiadosť o priznanie starobného dôchodku s odôvodnením, že nespĺňam podmienky podľa § 65 a § 274 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z., nakoľko nároky vyplývajúce z prvej kategórií funkcií mi mali byť zohľadnené vo výsluhovom príspevku priznanom mi od 1.9.1999. Toto rozhodnutie som tiež napadol opravným prostriedkom z 13.6.2007. Po predložení opravného prostriedku so spisovým materiálom na Krajský súd v Banskej Bystrici, SP vydala ďalšie rozhodnutia dňa 23.8.2007, 23.11.2007, 25.1.2008 - 2 rozhodnutia (jedným zrušila predchádzajúce 3 rozhodnutia a druhým znova zamietla moju žiadosť), 10.2.2009 (ktorým mení svoje rozhodnutia z 26.7.2006 a 25.1.2008). Krajský súd v B.B. uznesením 21Sd 153/2007-30 z 15.2.2008 zastavil konanie o mojom odvolaní s odôvodnením, že SP rozhodnutím z 25.1.2008 zrušila napadnuté rozhodnutie z 5.1.2007, čím mal odpadnúť predmet konania. Druhé rozhodnutie SP z 25.1.2008 považoval za samostatné rozhodnutie, ktoré mohlo byť napadnuté opravným prostriedkom. Pre nezákonnosť tohto uznesenia Krajského súdu v B. B. (podľa § 250o OSP), som podal proti nemu odvolanie. Najvyšší súd SR uznesením 9 So 44/2008 z 30.6.2008 zrušil napadnuté uznesenie ako nezákonné a vrátil vec na ďalšie konanie Krajskému súdu v B. B. z dôvodu, že zo žiadneho ustanovenia zákona č. 461/2003 nevyplýva oprávnenie SP zrušiť svoje rozhodnutie o dôchodkovej dávke, pokiaľ v celom rozsahu nevyhovie opravnému prostriedku. Krajský súd v B. B. vo veci rozhodol rozsudkom 21 Sd/153/2007-59 z 8.4.2009 tak, že potvrdil rozhodnutie SP z 25.1.2008 v spojení s rozhodnutím z 10.2.2009, ktorým mi SP zamietla priznanie starobného dôchodku. Najvyšší súd SR rozsudkom 9So/116/2009 z 30.6.2010, ktorý som prevzal 30.7.2010 ako doporučenú poštovú zásielku, rozhodol na základe môjho odvolania proti rozsudku Krajského súdu v B. B. a napadnutý rozsudok v potvrdzujúcej časti zmenil tak, že rozhodnutia SP z 25.1.2008 a 10.2.2009 o zamietnutí žiadosti o starobný dôchodok zrušil ako nezákonné a vrátil jej vec na ďalšie konanie (v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 3 OSP). Najvyšší súd SR v odôvodnení rozsudku uviedol, že výsluhový príspevok priznaný mi podľa zákona č. 73/1998 Z. z. je naďalej výsluhovým príspevkom a za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. sa len považuje, a to najmä na účely trvania nároku na dávku výsluhového zabezpečenia priznanú podľa predchádzajúcich predpisov. Najvyšší súd SR tiež uviedol: „Keďže výsluhový príspevok sa za výsluhový dôchodok iba považuje, názor odporkyne (SP), že za obdobie výkonu služby navrhovateľ získal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, nie je správny. Z toho dôvodu je nesprávny i jej záver, že obdobie výkonu služby nemožno považovať za obdobie dôchodkového poistenia (§ 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z.).“ Z rozsudku Najvyššieho súdu ďalej vyplýva, že službu policajta som nevykonával v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. a obdobie výkonu služby v I. kategórii funkcií mi nebolo zohľadnené pre dávku dôchodkového zabezpečenia (výsluhového príspevku) tak, ako to v rozpore so zákonom uvádzala SP. Najvyšší súd SR deklaruje nezákonnosť rozhodnutí SP, z tohto dôvodu zrušil jej predchádzajúce rozhodnutia a uložil jej povinnosť v ďalšom konaní posúdiť môj nárok na starobný dôchodok v I. pracovnej kategórii ku dňu 7.júna 2005, pričom ako dobu dôchodkového poistenia (zabezpečenia) zohľadní aj dobu trvania služobného pomeru policajta v I. kategórii funkcií a znovu rozhodne o mojej žiadosti o starobný dôchodok v súlade s § 274 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona č. 100/1988 Zb., pričom je viazaná právnym názorom Najvyššieho súdu SR podľa § 250ja ods. 4 OSP.

Dôkaz: rozhodnutie SP z 26.7.2006 (Príloha č. 1)
rozhodnutie SP z 5.1.2007 (Príloha č. 2)
opravný prostriedok proti rozhodnutiu SP vydanému 5.1.2007 (Príloha č. 3)
uznesenie Najvyššieho súdu SR 9So44/2008 z 30.6.2008 (Príloha č. 4)
rozsudok Najvyššieho súdu SR 9So/116/2009 z 30.6.2010 (Príloha č. 5)

V ďalšom konaní a v naň nadväzujúcom rozhodnutí vydanom dňa 13.12.2010 Sociálna poisťovňa opäť nerešpektovala zákon a ani právny názor Najvyššieho súdu SR. Pri určení sumy starobného dôchodku mi zohľadnila len obdobie výkonu služby v Policajnom zbore a základnú vojenskú službu, ale zárobky dosiahnuté za toto obdobie spadajúce do rozhodného obdobia na zistenie priemerného osobného mzdového bodu mi svojvoľne nezohľadnila, a to v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 461/2003 Z.z. (§61-66, 255 ods. 5, 261 ods. 1, 274). Zákon SP porušila aj svojim konaním, keď mi znova svojvoľne krátila už nesprávne vypočítanú sumu starobného dôchodku. Nezákonnosť rozhodnutia, ako v časti nezohľadnenia zárobkov dosiahnutých výkonom služby v PZ SR, tak aj v časti krátenia sumy starobného dôchodku potvrdil aj Krajský súd v B. B. v rozsudku 26Sd/47/2011-25 z 23.6.2011, ktorým rozhodol o mojom opravnom prostriedku proti rozhodnutiu SP a rozhodnutie SP zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP a vec jej vrátil na ďalšie konanie. SP podala dňa 12.8.2011 proti rozhodnutiu Krajského súdu v B. B. odvolanie, odôvodňujúce to tvrdením, že som ako policajť

vykonával profesionálnu službu v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, čím len znova vyjadrila, že konala v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 100/1988 Zb. (§ 9 ods. 3) a zákona č. 461/2003 Z.z. (§ 255 ods. 5 a § 274) a nerešpektovala právny názor Najvyššieho súdu vyjadrený vo vyššie uvedenom rozsudku (9 So 116/2009). O tomto odvolaní SP rozhodoval Najvyšší súd SR rozsudkom 9 So/159/2011 z 31.10.2012 tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v B. B. potvrdil z dôvodu, že rozhodnutie SP „je nesúladne so zákonom“ (podľa § 250ja ods. 3 druhá veta v spojení s § 219 OSP). SP v novom rozhodnutí zo dňa 12.12.2012 „o priznaní starobného dôchodku“ mi správne vypočítala výšku starobného dôchodku v sume 13 065 Sk, odvolávajúc sa na „článok 33 Dohovoru č. 128 o invalidných starobných a pozostalostných dávkach“. Uvedené rozhodnutie som napadol opravným prostriedkom dňa 28.1.2013, v ktorom som poukázal na skutočnosť, že krátenie sumy starobného dôchodku podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných starobných a pozostalostných dávkach 1967 (č.128) vyhláseného v Z. z. pod č. 416/1991 Zb. (ktorý zrejme mala SP na mysli), nie je možné, lebo oprávnenosť krátenia a jeho rozsah nie je uvedený v žiadnom platnom všeobecne záväznom právnom predpise v rámci právneho poriadku SR, a je to aj nerešpektovanie právneho názoru Najvyššieho súdu SR v rozsudku, ktorým potvrdil uvedený rozsudok KS B. B. a teda krátením mi správne určenej sumy starobného dôchodku SP prekročila svoju právomoc. Tomuto opravnému prostriedku SP nevyhovela s odôvodnením, „že vyhovieť mu nie je možné“ a 26.2.2013 zaslala opravný prostriedok spolu so svojim písomným vyjadrením Krajskému súdu v B. B., ktorý vo veci ešte nerozhodol. SP svojim, vyššie uvedeným postupom, kde sústavne a opakovane nerešpektovala zákon, ani príslušné rozsudky Najvyššieho súdu, zjavne úmyselne porušila svoje povinnosti, spôsobila zbytočné preťahy a nezákonne zasahovala do mojich základných práv a slobôd (zákony o sociálnom zabezpečení/poistení sú integrálnou súčasťou ústavného práva na primerané zabezpečenie v starobe - II ÚS 55/98) čím sa dopustila konania uvedeného v § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. („Nesprávny úradný postup“).

Dôkaz: rozsudok Krajského súdu v B.B. 26Sd/47/2011-25 z 23.6.2011 (Príloha č. 6)
rozsudok Najvyššieho súdu SR 9So/159/2011 z 31.10.2012 (Príloha č. 7)
rozhodnutie SP z 12.12.2012 (Príloha č. 8)
opravný prostriedok proti rozhodnutiu SP vydanému 12.12.2012 (Príloha č. 9)

V zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. v súvislosti so zákonom č. 100/1988 Zb. som splnil podmienky nároku na starobný dôchodok dovŕšením 55.roku veku, a to dňa 20.11.2003, čo potvrdil aj Najvyšší súd hore uvedeným rozsudkom 9So 116/2009 z 30.6.2010, ktorý som prevzal 30.7.2010. Nepriznaním mi starobného dôchodku Sociálnou poisťovňou ústredie ku dňu 7.6.2005, ku ktorému som žiadal jeho priznanie mi bola spôsobená ujma ako na právach, tak aj na majetku. Ujma na právach spočíva najmä v tom, že mi bolo odopreté moje základné právo po dovŕšení dôchodkového veku a po splnení ďalších zákonných podmienok, nepracovať, byť finančne zabezpečený z prostriedkov sociálneho poistenia a využívať voľný čas podľa svojho uváženia. Namiesto relaxu, záľub, cestovania, venovania sa rodine, kultúre a iným spoločenským a záujmovým aktivitám, ktoré som v súvislosti s užívaním si dôchodkového obdobia mienil uskutočňovať, som si musel hľadať zamestnanie, a to až do 19.9.2007, kedy som začal pracovať na pozícii strážnika v SBS M.A. J. O. R. Agency, s. r. o. Banská Bystrica. Pracoval som v 12-hodinových denných aj nočných zmenách, v nepretržitej prevádzke, teda počas dní pracovného pokoja a z tohto dôvodu som bol odlúčený od rodiny aj počas významných kresťanských sviatkov alebo rodinných osláv a iných udalostí. Túto prácu som vykonával za takmer minimálnu mzdu, čo bolo ohodnotenie omnoho nižšie, než na aké som bol zvyknutý počas výkonu služby v PZ SR. Toto obmedzovalo a znižovalo aj moje spoločenské postavenie. Nájsť si lepšie ohodnotenú prácu v mojom veku bolo náročné a nepodarilo sa mi to, a tak som musel prijať uvedenú pracovnú ponuku, aby som aspoň čiastočne vylepšil rodinný rozpočet a vykryl stratu z nepriznania mi starobného dôchodku, na ktorý som mal zákonný nárok. Okrem nemožnosti užívať si dôchodok, sa mi z dôvodu výkonu uvedenej pracovnej činnosti zhoršoval aj zdravotný stav. To sa prejavovalo vo zvyšovaní tlaku krvi, ischemickou chorobou srdca a vyústilo do potreby operačného zákroku dňa 21.1.2011 v Ústave srdcových a cievnych chorôb v B. Bystrici - vloženie 2 stentov do cievy zásobujúcej srdce krvou, ktorá bola zúžená na 90%. Z dôvodu tohto vysokého kardiovaskulárneho rizika som dňa 31.3.2011 skončil pracovný pomer v SBS M.A.J.O.R. Agency, s. r. o.. Celé konanie SP vo veci priznania mi starobného dôchodku je jasne diskriminačné, pretože v zmysle platných právnych noriem som splnil podmienky na priznanie starobného dôchodku ku dňu 7.6.2005, ale napriek tomu SP svojvoľným, nezákonným konaním mi opakovane, nerešpektujúc jednoznačné znenie príslušných právnych predpisov a rozsudkov Najvyššieho súdu, odmietala priznať starobný dôchodok, resp. určiť ho v zmysle príslušných právnych noriem v správnej výške. Uvedenú nemajetkovú ujmu už nie je možné odstrániť uvedením veci do predošlého stavu, lebo v súčasnom veku

65 rokov nemôžem v žiadnom prípade ísť do dôchodku ku dňu X.X.XXXX, teda ako 57 ročný. Tak isto iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu mi spôsobenú nezákonnými rozhodnutiami a nesprávnym úradným postupom SP v konaní o mojej žiadosti o priznanie mi starobného dôchodku. Z tohto dôvodu požadujem finančné zadosťučinenie v čiastke 140 000,- Eur vzhľadom na to, že tento protiprávny stav trvá už viac ako 7 rokov a táto dĺžka jeho trvania ešte zvyšuje jeho závažnosť. Považujem túto požiadavku aj za primeranú, vzhľadom na iné obdobné publikované prípady.

K 7.6.2005 mala byť podľa zákona určená výška môjho dôchodku vo výške 13 065 Sk mesačne, ako je to uvedené aj v rozhodnutí SP z 12.12.2012. Táto suma je, ale v rozhodnutí označená bez opory v zákone len ako „teoretická suma“ a je nezákonne krátená na sumu 3 670 Sk. Po príslušných zvýšeníach a prepočte na menu Euro by mala predstavovať 658,20 Eur mesačne. Celková suma nevyplateného dôchodku za obdobie od 7.6.2005 do 7.9.2013, po odpočítaní už mi doplatených 2 častí (7 342 Eur dňa 28.12.2010 a 4 132,43 Eur dňa 24.1.2013) a odpočítaní mesačne mi vyplácanej sumy „starobného dôchodku“ je 41 492,44 Eur a úroky z omeškania k dňu 30.9.2013 vypočítané v zmysle § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, predstavujú 17 254,88 Eur. Dlhá suma na dôchodku a úrokoch z omeškania k 30.9.2013 je spolu 58 747,31 Eur.

V roku 2008 som bol nútený k výkonu strážnej služby absolvovať odbornú prípravu SBS, z dôvodu, že zo zákona č. 473/2005 Z.z. o SBS mi končila predčasne platnosť preukazu odbornej spôsobilosti, ktorý mi bol vydaný v r. 2000. Za odbornú prípravu som zaplatil 4.000,- Sk a správny poplatok v sume 500,- Sk za vydanie nového preukazu odbornej spôsobilosti typu S č. 025849. Celkovo mi tak vznikli náklady 4.500 Sk čo je v prepočte 150,- Eur nepočítajúc náklady na prepravu na školenia a na skúšky v Pliešovciach vzdialených od Zvolena cca 20 km. Uvedené náklady by mi nevznikli, keby mi bol priznaný riadne starobný dôchodok v zmysle platných zákonov, nakoľko by som už nebol musel pracovať v SBS, lebo v prípade jeho priznania by som bol dostatočne finančne zabezpečený.

Náklady na uplatnenie si svojich práv v konaniach o starobný dôchodok sú za: Vytlačenie celkovo 75strán x 0.05 EUR - 3,75 Eur (materiál), vytvorenie a napísanie listov trvalo minimálne 48 hodín, ohodnotený ako náklady alternatívnych (stratených) príležitostí na 48hx2EUR - 96 Eur, zakúpenie právnickej literatúry - Zákony 2008 časť II 195,- Sk čo je 6,47 Eur, časť III 165,- Sk čo je 5,47 Eur, Zákony 2009 časť II 5,47 Eur, Zákony 2010 časť II a časť III po 5,47 Eur čo je 10,94 Eur, Zákony 2011 časť II 5,52 Eur, Zákony 2012 časť II 5,52 Eur, Zákony 2013 časť II 5,52 Eur, Občiansky súdny poriadok s komentárom a judikatúrou 18,52 Eur čo je spolu 63,43 Eur. Náklady na uplatnenie si svojich práv spolu: 163,18 Eur.

Celková výška požadovaného finančného zadosťučinenia nemajetkovej ujmy: 140 000 Eur

Celková výšky ujmy majetkovej povahy: 58 747,31 + 150+ 163,18 = 59 060,49 Eur

Celková výška požadovanej náhrady škody je 140 000 + 29 060,49 = 199 060,49 Eur

Dôkaz: Pracovná zmluva + dodatok (Príloha č. 10)

Prepúšťacia správa z ÚSaCCH BB (Príloha č. 11)

Fotokópie príjmového dokladu z 13.8.2008 od SBS Milan Poliačik - Jupok,

preukazu odbornej spôsobilosti S 025849, dokladov za právnickú literatúru (Príloha č. 12)

Dňa 22.9.2011 som v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. požiadal SP (cestou Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny) o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom SP. SP ma listom zo dňa 29.10.2011 vyzvala na doplnenie žiadosti. Doplnenú žiadosť som SP zaslal 16.11.2011 s celkovou požadovanou náhradou škody v sume 157 521,44 Eur. Dňa 5.12.2011 som prevzal ako doporučenú zásielku „rozhodnutie SP“ č. 52313/2011-BA z 29.11.2011, že mojej žiadosti nevyhovuje a že sa môžem svojich nárokov domáhať na súde.

Dôkaz: Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 22.9.2011 (Príloha č. 13)

Doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (Príloha č. 14)

Rozhodnutie SP z 29.11.2011, ktorým nevyhovuje žiadosti (Príloha č. 15)

2. Žalovaná zastúpená Sociálnou poisťovňou vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 21.01.2014 k predmetnej žalobe uviedla, že žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pričom v tomto vyjadrení bolo uvedené: Žalobca sa v predmetnom konaní domáha náhrady škody vo výške 140 000,- Eur vo forme nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Sociálnej poisťovne a jej nezákonným rozhodnutím v konaní o priznanie starobného dôchodku, podľa zákona č.

514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z.z.) v znení neskorších predpisov.

Žiadosťou zo dňa 20. júna 2006 požiadal žalobca o priznanie starobného dôchodku od 7. júna 2005, ktorej Sociálna poisťovňa nevyhovela rozhodnutím o sociálnom poistení z dôvodu, že žalobca nesplnil podmienku dosiahnutia dôchodkového veku.

Rozhodnutie č. 481 120 1410 z 26. júla 2006 bolo podľa § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zrušené ako nesprávne vydané rozhodnutím č. 481 120 1410 0 z 5. januára 2007 a jeho žiadosť o starobný dôchodok bola opätovne zamietnutá. Rozhodnutím č. 481 120 1410 0 z 23. augusta 2007 bolo zmenené rozhodnutie z 5. januára 2007 a žiadosť o starobný dôchodok bola opätovne zamietnutá. Rozhodnutím č. 481 120 1410 0 z 23. novembra 2007 bolo zmenené rozhodnutie z 23. augusta 2007 a žiadosť o starobný dôchodok bola opätovne zamietnutá. Rozhodnutím č. 481 120 1410 0 z 25. januára 2008 boli rozhodnutia z 5. januára 2007, 23. augusta 2007 a 23. novembra 2007 zrušené. Ďalším rozhodnutím č. 481 120 1410 0 z 25. januára 2008 bola žiadosť o starobný dôchodok k 7. júnu 2005 znovu zamietnutá. Rozhodnutím č. 481 120 1410 0 z 10. februára 2009 bolo zmenené rozhodnutie z 26. júla 2006 a 25. januára 2008. Pôvodne napadnuté rozhodnutie č. 481 120 1410 z 26. júla 2006 bolo v rámci preskúmvacieho konania pozmeňované z dôvodu doplnenia výroku, resp. odôvodnenia.

Zákon o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov výslovne neupravuje postup pri zmene, resp. doplnení odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pričom Sociálna poisťovňa v tejto veci postupuje analogicky podľa § 112 zákona o sociálnom poistení. K zrušeniu rozhodnutí z 5. januára 2007, 23. augusta 2007 a 23. novembra 2007 Sociálna poisťovňa pristúpila z dôvodu, že v priebehu preskúmvacieho konania bol zistený nesúlad medzi skutkovým stavom a odôvodneniami rozhodnutí, pričom bolo prihliadnuté na námietky žalobcu uvedené v opravných prostriedkoch.

Konanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici proti rozhodnutiu č. 481 120 1410 z 26. júla 2006 bolo uznesením č. 21Sd/520/06-14 zo 7. marca 2007 zastavené z dôvodu späťvzatia opravného prostriedku žalobcom.

Správnosť rozhodnutia č. 481 120 1410 z 5. januára 2007 žalobca napadol opravným prostriedkom z 13. júla 2007; konanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici bolo uznesením č. 21Sd/153/2007-30 z 15. februára 2008 zastavené pre procesné nedostatky. Proti tomuto uneseniu podal žalobca odvolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. 9So44/2008 z 30. júna 2008 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. 21Sd/153/2007-59 z 8. apríla 2009 potvrdil rozhodnutie č. 481 120 1410 0 z 25. januára 2008 v spojení s rozhodnutím č. 481 120 1410 0 z 10. februára 2009 a zrušil rozhodnutie č. 481 120 1410 0 z 5. januára 2007 v spojení s rozhodnutiami z 23. augusta 2007, 23. novembra 2007 a 25. januára 2008. Proti tomuto rozsudku podal žalobca opravný prostriedok, na základe ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. 9So116/2009 z 30. júna 2010 rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutia č. 481 120 1410 0 z 25. januára 2008 a 10. februára 2009 o zamietnutí žiadosti o starobný dôchodok zrušil a vec vrátil Sociálnej poisťovni na ďalšie konanie. Súčasne Najvyšší súd Slovenskej republiky zaviazal Sociálnu poisťovňu posúdiť nárok žalobcu na starobný dôchodok z I. pracovnej kategórii ku dňu 7. júnu 2005, pričom ako dobu dôchodkového poistenia (zabezpečenia) má zohľadniť aj dobu trvania služobného pomeru policajta v I. kategórii funkcií a znovu rozhodnúť o žiadosti o starobný dôchodok v súlade s § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“).

V súlade s uvedeným záverom rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bola žalobcovi pre nárok na starobný dôchodok zhodnotená aj doba základnej vojenskej služby od 2. augusta 1967 do 30. júla 1969 a doba služby v policajnom zbore od 1. decembra 1975 do 31. augusta 1999. Zárobky za uvedené obdobie neboli započítané, pretože táto povinnosť Sociálnej poisťovni z uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nevyplýva.

Tento rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol vykonaný rozhodnutím č. 481 120 1410 0 z 13. decembra 2010, ktorým bol žalobcovi podľa § 21 zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov o podľa § 259 ods. 1 a § 261 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z.z. a čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, ratifikovaný Československou socialistickou federatívnou republikou 11. januára 1990 a vyhlásenia v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. od 7. júna 2005 priznaný starobný dôchodok.

Rozhodnutie č. 481 120 1410 0 z 13. decembra 2010 bolo rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 26Sd/47/2011-25 z 23. júna 2011 zrušené a vec bola vrátená Sociálnej poisťovni na ďalšie konanie.

Proti rozsudku podala Sociálna poisťovňa 12. augusta 2011 odvolanie, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. 9So/159/2011 z 31. októbra 2012 rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 26Sd/47/2011-25 z 23. júna 2011 potvrdil a zaviazal Sociálnu poisťovňu posúdiť nárok žalobcu na starobný dôchodok a jeho výšku znovu, pričom jeho príjem dosiahnutý počas výkonu služby policajta zahrnie do hrubého zárobku na účely výpočtu starobného dôchodku.

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol vykonaný rozhodnutím č. 481 120 1410 0 z 12. decembra 2012, ktorým bol žalobcovi podľa § 21 zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 259 ods. 1 a § 261 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z.z. a čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach č. 128, vyhlásený v zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. (ďalej len „dohovor“) do 7. júna 2005 priznaný starobný dôchodok v sume 3670 Sk mesačne.

Dôkaz:

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 9So/159/2011

Rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 481 120 1410 0 z 12. decembra 2012

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. 26Sd/20/2013-30 zo dňa 24. októbra 2013 napadnuté rozhodnutie zrušil z dôvodu, že aplikácia čl. 33 ods. 2 Dohovoru pre možnosť krátenia starobného dôchodku žalobcu zo strany Sociálnej poisťovne nebola náležitá.

Sociálna poisťovňa podala dňa 12. decembra 2013 proti tomuto rozsudku krajského súdu odvolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, o ktorom nebolo dosiaľ právoplatne rozhodnuté.

3. Žalobca sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného písomným vyjadrením zo dňa 03.02.2014 v ktorom uviedol:

-§ 5 ods. 3 z. 514/2003

Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

-§ 6 ods. 3, ods. 4 z. 514/2003 Z.z.

3/ Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

4/ Ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody.

SP ústredie (SP) prekročila svoju právomoc už 5.1.2007, keď rozhodnutím č. 481 120 1410 0 (rozhodnutie) zrušila svoje predchádzajúce rozhodnutie z 26.7.2006, ako „nesprávne vydané“ na základe môjho opravného prostriedku a v tomto novom rozhodnutí moju žiadosť o priznanie starobného dôchodku mi opäť nezákonne zamietla. Obdobne takto SP nezákonne konala aj vydávaním ďalších rozhodnutí v tej istej veci z 23.8.2007, 23.11.2007 a dve rozhodnutia 25.1.2008. Ani v jednom prípade v rozhodnutí nebolo môjmu opravnému prostriedku vyhovené, preto v zmysle ust. § 219 ods. 3 bola SP povinná predložiť opravný prostriedok na preskúmanie súdu so svojim vyjadrením. Zo žiadneho ustanovenia zákona 461/2003 Z.z. nevyplýva SP, aby svoje rozhodnutie zrušila alebo zmenila, ak nevyhovela novým rozhodnutím v celom rozsahu opravnému prostriedku. Podľa § 220 cit. zákona jedine súd je oprávnený preskúmať neprávoplatné rozhodnutia vo veciach uvedených v § 179 ods. 1 písm. a) prvom (o dôchodkových dávkach) až treťom bode. Všetky uvedené rozhodnutia SP boli zrušené ako nezákonné rozsudkom KS BB č. 21Sd/153/2007-59 z 8.4. 2009 a rozsudkom NS SR 9So/116/2009 z 30.6.2010, ktorým bola vec zároveň vrátená SP na nové konanie.

SP zo žiadneho ustanovenia všeobecne záväzného právneho predpisu nevyplýva oprávnenie určovať podmienky krátenia a určovať rozsah krátenia inak správne, v súlade so zákonom, vypočítanej sumy starobného dôchodku (13 065 Sk k 7.6.2005) tak, ako to urobila v rozhodnutí z 12.12.2012 odvolávajúc sa na čl. 33 ods. 2 Dohovor o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach 1967 (č.128) vyhláseného pod č. 416/1991 Zb. stanovenie podmienok a rozsahu krátenia, podľa tohto Dohovoru, je v našom právnom systéme možné jedine zákonodarným orgánom štátu, čo SP nie je. Aj v tomto konaní teda ide o jednoznačné prekročenie právomoci SP pri vydaní nielen rozhodnutia z 12.12.2012, ale aj predchádzajúceho rozhodnutia z 12.12.2010. Z dôvodu krátenia mi uvedenej sumy starobného dôchodku som proti rozhodnutiu podal opravný prostriedok a rozhodnutie bolo zrušené rozsudkom KS

BB č. 26Sd/20/2013-30 z 24.10.2013. Proti rozsudku SP podala odvolanie, ku ktorému som sa vyjadril a predložil som ho na KS BB.

Dôvody podania odvolania SP sú nenáležité, keďže nemajú oporu vo všeobecne záväzných právnych predpisoch. Sú len ďalšou snahou SP pokračovať v prieťahoch v konaní a poškodzovaní ma na mojich základných právach a slobodách nepriznaním mi starobného dôchodku v sume, ktorá mi podľa zákona patrí. Zaručené základné práva a slobody podľa ústavy SR musia mať reálny obsah a nemôžu byť len fikciou.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považujem za nenáležité konštatovanie SP v jej vyjadrení k mojej žalobe o náhradu škody spôsobenej mi jej nezákonnými rozhodnutiami a nesprávnym úradným postupom, že moja žaloba je predčasná.

4. Okresný súd Zvolen vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa prednesom žalobcu, oboznámením sa s prednesom zástupcu žalovaného ako aj s pripojenými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

5. Súd z prednesu žalobcu na prvom pojednávaní konanom dňa 27.03.2014 zistil, že sa pridrižava písomne podanej žaloby. K veci uviedol: Podľa môjho názoru Zákon č. 514/2003 Z. z. diskriminuje nás, ako bývalých policajtov, a to v znení neskorších zmien od r. 2012, a preto to tam zákonodarcu dal a ja si myslím, že je to v rozpore aj s ústavou. Ja teda tvrdím, že na základe tohto zákona ja som diskriminovaný s tým, že to odporuje ústave s tým, že ja tvrdím, že súdy musia konať v súlade s ústavou a s ústavnými zákonmi, ako aj zákonmi, ako aj medzinárodnou zmluvou a tu ja by som chcel poukázať na vyššiu právnu normu, a to medzinárodný dohovor, na ktorý sa odvoláva aj samotná sociálna poisťovňa. Ďalej k veci by som chcel uviesť, že sa pridrižavam a prednášam svoje písomné vyjadrenie, ktorým som reagoval na vyjadrenie odporcu, ktoré sa nachádza v spise na č. I. 66. Na základe vyššie uvedených skutočností ja teda žiadam, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 140 000 € ako náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ďalej sa domáham toho, aby súd zaviazal odporcu nahradiť mi škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom za nevyplatenú časť starobného dôchodku od 07.06.2005 do 07.09.2013 v sume 41 492,44 € a za každý ďalší mesiac rozdiel medzi správne určenou sumou starobného dôchodku a sumou skutočne vyplatenou až do dňa zaplatenia vrátane príslušného úroku z omeškania od 07.08.2006 do dňa zaplatenia. Ďalej sa domáham zaplatenia sumy 150 €, čo sú náklady, ktoré mi vznikli titulom mojej odbornej spôsobilosti, aby som mohol dostať preukaz odbornej spôsobilosti. Ďalej sa domáham zaplatenia sumy 163,18 €, čo predstavuje náklady na uplatnenie mojich práv v konaniach o starobný dôchodok, ktoré sú bližšie vyčíslené v písomnom vyhotovení môjho návrhu na str. č. 3. Tak isto sa domáham aj náhrady trov konania. K veci by som chcel uviesť, že mne momentálne je vyplácaný, a to zo sociálnej poisťovne preddavok mesačne vo výške necelých 202 €, ďalej mi je vyplácaný výsluhový príspevok, a to zo strany Ministerstva vnútra vo výške 564,85 € s tým, že tento preddavok na dôchodok je mi vyplácaný od 28.12.2010, keď som prevzal doplatok za starobný dôchodok, ktorý mi bol priznaný rozhodnutím sociálnej poisťovne z 13.12.2010 s tým, že dovtedy som poberal len výsluhový príspevok a žiadnu výšku dôchodku s tým, že od toho obdobia až do súčasnosti poberám len preddavok na dôchodok, pričom Sociálna poisťovňa to považuje za starobný dôchodok. Je pravda, že doteraz nie je právoplatné rozhodnutie sociálnej poisťovne o priznaní mi správnej sumy starobného dôchodku. Naposledy Sociálna poisťovňa rozhodla svojim rozhodnutím č. 48112014100 z 12.12.2012 o priznaní starobného dôchodku. Ja som toto rozhodnutie napadol na Krajskom súde v Banskej Bystrici s tým, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 26Sd 20/2013-30 zo dňa 24.10.2013 zrušil rozhodnutie odporkyne a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie. Je pravda, že odporkyňa voči tomuto rozsudku podala odvolanie a prebieha odvolacie konanie pred Najvyšším súdom SR, ktoré doteraz nie je ukončené. Žalobca ďalej k veci uviedol, že by chcel poukázať na ustanovenie § 27b) ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., pričom tvrdil, že nemajetková ujma mu vznikla jednoznačne do 31.12.2008 a to rozhodnutiami Sociálnej poisťovne, pričom je pravda, že Najvyšší súd o tom rozhodol až v roku 2010 a ďalej poukázal na § 6 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z.

6. Súd z prednesu zástupcu žalovaného na pojednávaní konanom dňa 27.03.2014 zistil, že tento k veci uviedol, že sa pridrižavajú ich písomného vyjadrenia k žalobe. Ďalej k veci uviedli: K veci by som chcela ďalej poukázať na ustanovenie § 17 Zákona č. 514/2003 Z. z., pričom toto zákonné ustanovenie určuje kritériá, ktoré by sa malo vzťahovať na určenie nemajetkovej ujmy a jej výšky. Ďalej by som chcela poukázať na ustanovenie § 6 Zákona č. 215/2006 o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, pričom celková výška odškodnenia podľa tohto zákona nemôže presiahnuť 50 násobok

minimálnej mzdy. Zároveň prednášame návrh na prerušenie konania, ktorý žiadame, aby súd konanie vedené pred tunajším súdom prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pred Krajským súdom v Banskej Bystrici vedeného pod č. k. 26Sd/20/2013.

7. Okresný súd Zvolen uznesením č. k. 13C/197/2013-79 zo dňa 27.03.2014 konanie vedené pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 13C/197/2013 prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pred Krajským súdom v Banskej Bystrici sp. zn. 6Sd/20/2013.

8. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14Co/684/2014 -86 zo dňa 30.06.2014 uznesenie Okresného súdu Zvolen potvrdil, kde vo svojom uznesení okrem iného uviedol, že je nepochybné, že v rámci správneho konania nie je určená výška starobného dôchodku, na ktorý má žalobca nárok. Pokiaľ sa teda žalobou domáha náhrady škody za nevyplatenú časť starobného dôchodku a to od 07.06.2005 je pre rozhodnutie vo veci samej nevyhnutné, aby okresný súd mal ustálenú výšku starobného dôchodku, na ktorý má žalobca nárok.

9. V priebehu ďalšieho konania podal žalobca návrh na pokračovanie v súdnom konaní, o ktorom okresný súd rozhodol uznesením č. k. 13C/197/2013-152 zo dňa 13.12.2016, ktorým návrh žalobcu na pokračovanie v konaní zamietol.

10. Okresný súd Zvolen po zistení, že konanie pred Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 26Sd/20/2013 bolo skončené, uznesením 13C/197/2013-179 zo dňa 31.05.2018 konanie prerušil do času právoplatného skončenia konania o nároku žalobcu na priznanie starobného dôchodku vedeného pred Sociálnou poisťovňou, IČO: 30 807 484 so sídlom 29.augusta 8 a 10, Bratislava. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 16Co/254/2018-194 zo dňa 31.01.2019 uznesenie súdu I. inštancie potvrdil, pričom vo svojom uznesení okrem iného uviedol, že odvolací súd má za to, že skutočne naďalej pretrváva stav právnej neistoty, pretože doposiaľ nie je vyriešená otázka výšky nároku na starobný dôchodok, ktorú odvolací súd považuje za významnú pre rozhodnutie súdu v konaní pod sp. zn. 13C/197/2013 o nároku žalobcu na náhradu škody.

11. V priebehu ďalšieho konania Okresný súd Zvolen uznesením č. k. 13C/197/2013-217 zo dňa 10.07.2019 konanie prerušil do času konečného ustálenia výšky starobného dôchodku žalobcu a to v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 26Sa/2/2019 a prípadne aj v následnom konaní pred Sociálnou poisťovňou a to vrátane prípadného následného prieskumu jej rozhodnutí v správnom súdnom konaní a to z toho dôvodu, že je zrejmé, že doteraz trvá stav keď nie je určená konečná výška starobného dôchodku, na ktorý má žalobca nárok, pričom ak sa žalobou domáha náhrady škody za nevyplatenú časť starobného dôchodku a to od 07.06.2005 je pre rozhodnutie súdu vo veci samej nevyhnutné, aby súd mal ustálenú výšku starobného dôchodku, na ktorý má žalobca nárok.

12. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/162/2019-251 zo dňa 19.12.2019 uznesenie súdu I. inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom zrušujúcom uznesení okrem iného uviedol: Zo žaloby je zistiteľné, že žalobca požaduje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. za ujmu, ktorú utrpel v dôsledku nezákonných rozhodnutí Sociálnej poisťovne o priznaní dôchodkovej dávky žalobcovi, ktoré boli zrušené Najvyšším súdom SR a zároveň nesprávnym úradným postupom Sociálnej poisťovne pri rozhodovaní o nárokoch žalobcu na starobný dôchodok. V odvolaní vysvetľuje žalobca, že finančné zadost'učinenie v čiastke 140.000,- Eur nepožaduje z dôvodov prieťahov pri rozhodovaní Sociálnej poisťovne, ale pre obsah týchto rozhodnutí, ktorými mu bolo odopreté stať sa starobným dôchodcom ku dňu 07.06.2005 a pre nezabezpečenie starobným dôchodkom musel pracovať, čím bol ukrátený na svojich právach vo vzťahu k materiálnemu zabezpečeniu a aj na osobnostných právach. Rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/116/2009 z 30.06.2010 a 9So/159/2011 z 31.10.2012 tvoria súčasť spisu. Ak si žalobca odvodzuje nároky od nezákonných a zrušených rozhodnutí Sociálnej poisťovne, súhlasí odvolací súd s názorom žalobcu, že pre konanie a rozhodnutie o časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. nie je potrebné poznať výsledok konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 26Sa/2/2019 začatom na základe správnej žaloby v sociálnych veciach na návrh žalobcu A. B. proti žalovanej Sociálnej poisťovni, ústredie, Bratislava. Krajský súd si pre účely odvolacieho konania obstaral kópiu správnej žaloby vo veci sp. zn. 26Sa/2/2019 a z nej zistil, že sa v ňom žalobca domáha zrušenia rozhodnutia generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. 481 120 1410 0 zo dňa 16.11.2018 a jemu predchádzajúcich rozhodnutí Sociálnej poisťovne rovnakého čísla z 25.05.2018, 28.05.2018

a 07.06.2018 a vrátenia veci žalovanému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie a rozhodnutie. Aj bez spresnenia v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania bolo podľa názoru odvolacieho súdu zo žaloby pochopiteľné, že náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 140.000,- Eur neuplatňuje žalobca len z dôvodu, že Sociálna poisťovňa nerozhodla správne o jeho nároku na dôchodkové dávky v priebehu siedmich rokov a že text na piatej strane žaloby v prvom odseku „vzhľadom na to, že tento protiprávny stav trvá už viac ako sedem rokov, táto dĺžka jeho trvania ešte zvyšuje jeho závažnosť,“ sa vzťahuje k výške požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Okrem nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch žiadal žalobca v žalobe zaviazat' žalovaného aj na náhradu škody vo výške 58.747,31 Eur, ktorá je súčtom dlžného dôchodku za obdobie od 07.06.2005 do 07.09.2013 vo výške 41.492,44 Eur a úrokov z omeškania v zmysle Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, vyčíslené ku dňu 30.09.2003 sumou 17.254,88 Eur.

7.1. K správe doručenej Okresnému súdu Zvolen 04.06.2019 o rozhodnutiach žalovaného o nároku žalobcu na starobný dôchodok rozhodnutie č. 481 120 1410 0 z 25.05.2018, ktorým bol žalobcovi priznaný starobný dôchodok počnúc dňom 07.06.2005, ani rozhodnutie rovnakého čísla z 28.05.2018 o zrušení predchádzajúceho rozhodnutia a zvýšení starobného dôchodku žalobcu od 01.04.2011 pripojené nie sú. Súdu prvej inštancie nebolo doložené ani rozhodnutie generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne o odvolaní žalobcu zo 16.11.2018. Práve týchto rozhodnutí sa týka správna žaloba podaná na Krajský súd v Banskej Bystrici a evidovaná pod sp. zn. 26Sa/2/2019. Pokiaľ sa žalobca domáha náhrady škody vo výške rozdielu na starobnom dôchodku, na ktorý mu podľa jeho názoru vznikol nárok a vyplateného starobného dôchodku, vrátane úrokov z omeškania za minulé obdobie a vo výške rozdielu medzi správne určenou sumou starobného dôchodku a sumou skutočne vyplateného dôchodku aj po dátume 07.09.2013 do budúca, súhlasne so súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že pre rozhodnutie o tomto nároku je potrebné poznať výšku starobného dôchodku, na ktorú vznikol žalobcovi nárok, pretože len tak je možné zistiť, či už vyplatené dávky starobného dôchodku boli vyplácané vo výške aká žalobcovi prináležala. Rozhodnutie o tomto nároku v civilnom konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený vyriešiť súd prvej inštancie v konaní o nároku na náhradu škody a pre rozhodnutie o tejto časti nároku má význam konanie prebiehajúce na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 26Sa/2/2019. Tretím uplatneným nárokom je náhrada nákladov vo výške 150,- Eur, ktoré vznikli žalobcovi podľa jeho tvrdenia tým, že bol v roku 2008 nútený k výkonu strážnej služby absolvovať odbornú prípravu SBS, ktoré by mu neboli vznikli, ak by mu bol priznaný starobný dôchodok v zmysle platných zákonov. Súd prvej inštancie bez rozhodnutia vo veci Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 26Sa/2/2019 môže konať a rozhodnúť aj o tomto nároku. Štvrtý nárok vo výške 163,18 Eur odôvodňuje žalobca nákladmi na uplatnenie svojich nárokov na súde s konkretizáciou v poslednom odseku na piatej strane žaloby. Rozhodnutie o tomto uplatnenom nároku žiadnym spôsobom neovplyvňuje konanie vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 26Sa/2/2019. I keď v časti nároku na náhradu škody vzhliadol aj odvolací súd potrebu vyčkat' na rozhodnutie o výške starobného dôchodku žalobcu, na ktorý mu od 07.06.2005 vznikol nárok, zrušil odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu vychádzajúc z toho, že je možné súbežne s konaním o ostatných troch nárokoch zhromažďovať dôkazy aj pre rozhodnutie o výške škody, aby sa zamedzilo ďalším priet'ahom v konaní porušujúcim právo žalobcu na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Odvolacie dôvody, i keď nie všetky v celom rozsahu, uplatnil žalobca dôvodne. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie bude postupovať pri prejednaní a rozhodovaní veci bez priet'ahov tak, aby aspoň o časti nároku nezávislej od konania sp. zn. 26Sa/2/2019 mohlo byť rozhodnuté v primeranej lehote.

13. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd I. inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia Okresný súd Zvolen postupoval v zmysle záverov, ktorými je súd I. inštancie viazaný v zmysle uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/162/2019-251.

14. Súd z prednesu žalobcu na pojednávaní konanom dňa 04.05.2020 zistil, že zotráva na svojich doterajších prednesoch ako aj písomných podaniach a samotnej žalobe. K veci uviedol, že čo sa týka konania pred Krajským súdom v Banskej Bystrici sp. zn. 26Sa/2/2019, tak mu bol doručený rozsudok Krajského súdu zo dňa 20.01.2020, ktorý prevzal dňa 06.04.2020, z ktorého vyplynulo, že jeho žaloba voči generálnemu riaditeľovi Sociálnej poisťovne, so sídlom ulica 29. augusta č. 8 -10 v Bratislave o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 48112014100 zo 16.11.2018 bola zamietnutá. V tejto veci uviedol, že ide o kasačnú sťažnosť a bude žiadať o odklad vykonateľnosti

tohto rozsudku. Žalobca predložil súdu na nahliadnutie rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/159/2011, z ktorého vyplýva, že toto rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 19.11.2012 a vykonateľným dňa 19.11.2012. K veci ďalej žalobca uviedol, že z uvedených predložených dôkazov a to rozsudku Najvyššieho súdu 9So/116/2009 a 9So/159/2011 jednoznačne vyplýva, že tieto rozsudky sú právoplatné a vykonateľné, nezmeniteľné a nezrušiteľné. Žalobca ďalej k veci uviedol, že Sociálna poisťovňa mu svojimi rozhodnutiami zamietla priznať starobný dôchodok, o ktorý požiadal 20.06.2006, preto lebo po dovŕšení dôchodkového veku 20.11.2003, keďže sledoval situáciu o rozprave v zákone o sociálnom poistení sa rozhodol, že bude výhodnejšie pre neho nepožiadať o starobný dôchodok. Rok, rok a pol sa potom rozhodol, že ide robiť ďalej bez poberania starobného dôchodku a až potom si podá žiadosť. Keď mu na základe tej žiadosti prišlo rozhodnutie zo Sociálnej poisťovne kde z 26.07.2006, že podľa § 65 zákona o sociálnom poistení, že nemá nárok na starobný dôchodok, tak to bol pre neho šok a podľa neho žalovaná to odôvodnila absolútnym nezmyslom. No a takto sa konalo a bežalo to až do toho vydaného rozsudku Najvyššieho súdu, ktorý jasne povedal, že nárok na starobný dôchodok má. Týmto mu bola defakto zmarená možnosť na starobnom dôchodku a on to musel riešiť, problém, v tom čase mal syna najmladšieho, ktorý chodil na dve vysoké školy súčasne, pričom jeho rodina nemali dostatočné finančné prostriedky na štúdium a musel sa obracať, aby to vedel zabezpečiť, keďže zo Sociálnej poisťovne mu nepriznali starobný dôchodok. Žalobca sa teda zamestnal v roku 2007 od 17.09.2007 alebo 19.09.2007 v strážnej službe a vykonával strážnu službu vo Zvolene, v závode Continental, kde je nepretržitá prevádzka a musel chodiť na nočné služby, ktoré ho strašne zaťažovali, lebo v roku 2002 mal srdcovú alebo mozgovú príhodu. Pre ďalšie zdravotné problémy žalobca musel pracovný pomer skončiť, nakoľko sa rozhodol, že zdravie mu je prednejšie ako peniaze a požiadal o skončenie pracovného pomeru k 31.03.2011. Od toho obdobia nepracuje a žije len z toho čo mu Sociálna poisťovňa dala na základe rozsudku Najvyššieho súdu 9So/116 a mu priznala za 40 rokov služby do dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov v sociálnom poistení 2.590,- Sk k 07.06.2005.

15. Súd z prednesu zástupcu žalovaného na pojednávaní konanom dňa 04.05.2020 zistil, že tento k veci uviedol: Priznanie nároku na náhradu škody je podmienené súčasným splnením troch základných podmienok a to existencie nezákonného rozhodnutia, alebo nesprávneho úradného postupu vzniku škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a konaním žalovaného. Žalobca v žalobe uvádza viacero rozhodnutí žalovanej, ktoré považuje za nezákonné, z dôvodu, že boli zrušené súdmi v rámci konaní vedených, podľa dnes už neúčinných ustanovení OSP, vlastne v časti kde sa konalo sčasti o správnom súdnictve. Súdny vtedy rozhodovali ešte o neprávoplatných rozhodnutiach žalovanej. V súlade s § 6 zák. 514/2003 je možné právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie žalovanej bolo zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Nakoľko rozhodnutie žalovanej označené žalobcom v žalobe nikdy nenadobudli právoplatnosť nie je ich možné považovať za nezákonné podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003. Neprávoplatné rozhodnutia žalovanej rovnako neboli a ani nie sú vykonateľné bez ohľadu na ich právoplatnosť. Preto k vzniku nezákonnosti nepostačuje ich zrušenie v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku tak ako to uvádza § 6 ods. 3 zák. č. 514/2003. Žalovaná rovnako namieta správne argumenty žalobcu, že krátenie výšky jeho starobného dôchodku prekročilo svoju právomoc a preto je možné aplikovať ustanovenie § 6 ods. 4 zák. č. 514/2003. Žalovaná je jediným orgánom verejnej moci, ktorý je oprávnený rozhodovať o výške starobného dôchodku so všeobecného systému sociálneho poistenia. Podľa zák. č. 461/2003 o sociálnom poistení a preto je v jej právomoci rozhodnúť aj o jeho krátení v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru Medzinárodnej práce č.128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, ktorý bol v zbierke zákonov vyhlásený pod č. 416/1991 Zb. O právomoci žalovanej krátiť výšku starobného dôchodku svedčí už aj rozsiahla judikatúra Najvyššieho súdu. V rámci konania o starobnom dôchodku žalobcu sa žalovaná rovnako nedopustila ani nesprávneho úradného postupu. Nakoľko za nesprávny úradný postup je v zmysle judikatúry považovať iba taký postup žalovanej, ktorý sa priamo neprejavil vo vydaných rozhodnutiach. Takýto postup žalovaná nemala, nakoľko všetky jej konania priamo smerovali k vydaniu rozhodnutia a vo výrokoch sa neprejavili. K škode uvádza žalovaná nasledovné: k výške nemajetkovej ujmy uvádzame, že maximálna výška odškodnenia môže byť v súlade s § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. maximálne vo výške 50 násobku minimálnej mzdy. To znamená suma 337,70 bola výška minimálnej mzdy v roku kedy bola podaná žaloba, to znamená maximálne suma odškodnenia môže byť vo výške 16.885 €. Toto vyplýva v súlade so zákonom 215/2006 Z.z., ktorý bol platný v čase podania žaloby, kde sa ustanovuje, že maximálna cena odškodnenia je 50 násobok minimálnej mzdy. Žalovaná súčasne nepovažuje za splnené ani podmienky pre priznanie nemajetkovej ujmy. Žalobca síce rozsiahlo uvádzal čo všetko mu v súlade s konaním Sociálnej poisťovne v osobnom živote bolo zapríčinené alebo vzniklo, avšak často uvádzal, že tieto následky boli až po rozhodnutiach súdov a Sociálna poisťovňa

nemôže zodpovedať za to ako rozhodujú sudy, či nárok je priznaný alebo nepriznávajú. To znamená, že ak žalobca chce nemajetkovú ujmu bližšie odôvodniť mal by ju viazať priamo na konanie žalovanej a nie aj na konanie súdov. Žalovaná súhlasí, že o výške skutočnej škody momentálne nie je možné rozhodnúť, ako toto konštatoval Krajský súd, nakoľko zatiaľ nemáme konečné rozhodnutie. Žalobca spomínal, že podal kasačnú sťažnosť a teda v tejto oblasti bude treba potrebné vyčkať a tak isto aj keďže navrhoval, že plánuje rozšíriť žalobu v úroku z omeškania to namietame, nakoľko úroky z omeškania neboli predbežne prerokované a taktiež k ich uplatneniu je potrebné počkať kým nebude až právoplatné konečné rozhodnutie o tom aká výška dôchodku patrí. Škodu vo výške 150,- €, ktorú žalobca vynaložil na odbornú prípravu na zamestnanie žalovaná uvádza, že je toho názoru, že tieto náklady kauzálné nesúvisia s jej konaním a teda nie je možné tieto náklady priznať. K škode vo výške 163,18 €, ktoré žalobca označil ako náklady na uplatnenie jeho práva na súdnu ochranu, sme toho názoru, že zastupovanie žalobcu na súdnych sporoch, nakupovanie literatúry, prípadne nejaká príprava, ak tieto náklady žalobcovi vznikli v rámci súdnych konaní mali byť v rámci súdnych konaní aj refundované formou náhrady trov konania a teda nemyslíme si, že duplicitne ich môžeme tieto náklady považovať aj za škodu a žiadať ju v rámci zákona č. 514/2003 Z.z.. Na základe uvedeného žalovaná preto považuje za preukázané, že nie je splnená hneď prvá podmienka vzniku nároku na náhradu škody, nakoľko neexistuje nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup. Žalobca rovnako nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy v priamej väzbe na nesprávny postup alebo nezákonné rozhodnutie a pri skutočnej škode zas vo výške 150,- € a 163,18 € nebola preukázaná priama príčinná súvislosť medzi škodou a konaním Sociálnou poisťovňou. Žalovaná preto žalobu považuje za nedôvodnú a navrhuje, aby ju súd zamietol. Žalovaná si zároveň uplatňuje nároky na trovy konania. Zástupca žalovaného viac k veci neuvádza.

16. Súd z prednesu žalobcu na poslednom pojednávaní konanom dňa 25.06.2020 zistil, že zotrváva na svojich doterajších prednesoch a žiada žalobe v časti ktorej požaduje zaplataenie nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom vo výške 140.000,- € ako aj zaplataenia sumy 150,- € a zaplataenia sumy 163,18 € vyhovieť, nakoľko nevyplataenie starobného dôchodku je porušenie článku 39 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s článku 51 ods. 1, podľa ktorých sa môže osoba domáhať svojich práv len v medziach zákonov. Vyjadril sa k výške nemajetkovej ujmy a to, že pôvodne sa domáhal sumy 108.000,- €, ktorú si uplatňoval v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Vychádzal napríklad z toho, ako sa rozhodovalo pri JUDr. Harabínovi a podobne a žiadal sumu 20.000,- € za rok a to 15.11.2011 to bolo 5,408 roka a teda z tohto dôvodu vychádzala tá suma 108.164,38 € avšak on doteraz právne starobný dôchodok priznaný nemá. Žiadal, aby mu bola priznaná suma 140.000,- €. Čo sa týka nároku na zaplataenie 150,- € doklady predložil a z nich je jasné, že si z nich neuplatňuje nič navyiac. Tvrdil, že má to príčinnú súvislosť s tým, že mu nebol priznaný starobný dôchodok, lebo by nemusel vykonávať predmetnú službu v SBS-ke. Čo sa týka sumy 163,18 € tak túto položku nechal na zhodnotenie súdu a teda zo spisu vidno, že ho Sociálna poisťovňa núti, aby robil jednotlivé úkony.

17. Súd z prednesu zástupcu žalovaného na poslednom konaní konanom dňa 25.06.2020 zistil, že tento k veci uviedol, že žalovaná zotrváva na ich právnom názore. Naďalej považuje žalobu za nedôvodnú. Pokiaľ sa týka rozhodnutí, ktoré označuje žalobca ani jedno z nich nebolo právoplatné a nebolo ako právoplatne zrušené príslušným orgánom, teda za dobu, ktorú teraz momentálne súd prejednáva od roku 2005 do roku 2011 neexistuje ani jedno nezákonné rozhodnutie. Rovnako z judikatúry je zrejmé, že za nesprávny úradný postup je možné považovať iba taký postup, ktorý nevedie priamo k rozhodnutiu a teda k vydaniu rozhodnutia alebo vo vydanom rozhodnutí sa priamo neprejavil. Žalobca z doterajšieho konania nepoukázal na žiaden nesprávny úradný postup Sociálnej poisťovne, ktorý by sa priamo neprejavil na následne vydanom rozhodnutí. Majú teda za to, že nie je preukázané ani nesprávnosť úradného postupu Sociálnej poisťovne v konaní o starobnom dôchodku žalobcu. Čo sa týka súm 140.000 € ako nemajetkovej ujmy, Sociálna poisťovňa uvádza, že z doterajšieho konania bolo zistené, že žalobca predbežne predrokoval sumu 108.000,- € a teda v súlade s § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. môže žalobca v rámci súdneho konania požadovať iba sumu, ktorú predbežne prerokoval. Čo sa týka sumy 150,- €, ktorú vynaložil za školenie v rámci výkonu svojej pracovnej činnosti v rámci SBS-ky, Sociálna poisťovňa naďalej zotrváva na tom, že tieto náklady nevznikli v priamej príčinnej súvislosti s jej konaním a nemajú priamy súvis s konaním o starobnom dôchodku. Jednoducho tam neexistuje kauzálna príčina medzi týmito nákladmi. Čo sa týka ďalších trov, ktoré boli uplatnené ako za právnu literatúru alebo podobne, tieto vznikli v súdnych konaniach, ktoré žalobca viedol v rámci správneho súdnictva a teda mal si o tieto trovy požiadať v rámci týchto konaní, rovnako trovy, ktoré je možné priznať podľa zákona

č. 514 museli vzniknúť v konaní v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup. To znamená, že nakoľko nie je zistená táto podmienka, nie je možné priznať podľa § 18 zákona č. 514/2003 Z.z. ani trovy konania, ktoré by kauzálne súviseli s nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím. Preto žiadali žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

18. Súd z listinného dôkazu a to rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 26.07.2006 mal za preukázané, že týmto rozhodnutím Sociálna poisťovňa podľa § 65 zákona č. 461/2003 Z.z. zo dňa 26.07.2006 zamietla žiadosť žalobcu o starobný dôchodok. V odôvodnení tohto rozhodnutia je uvedené, že poistenec má nárok na starobný dôchodok ak bol v dôchodkovom poistení najmenej 10 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Vzhľadom na to, že vek 62 rokov dosiahnete 20.11.2010, nárok na starobný dôchodok a na jeho výplatu vám nevznikol a preto vašu žiadosť zamietame.

19. Súd z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 05.01.2007 zistil, že týmto rozhodnutím bolo rozhodnuté o žiadosti žalobcu podľa § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., ktorým bolo zrušené rozhodnutie z 26.07.2006 ako nesprávne vydané, s tým, že žiadosť žalobcu o starobný dôchodok zamietajú, pretože nespĺňa podmienky uvedené v ustanovení § 65 a § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.

20. Súd z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9So/44/2008 zo dňa 30.06.2008 mal za preukázané, že týmto rozhodnutím vo veci navrhovateľa, t. j. žalobcu v tomto konaní proti odporkyňi, t. j. Sociálnej poisťovni, konanie o starobný dôchodok o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15.02.2008 č. k. 21Sd/153/2007-30 rozhodol tak, že zrušil predmetné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. Súd z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 21Sd/153/2007-59 zo dňa 08.04.2009 mal za preukázané, že tento rozsudok sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 03.08.2010 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 9So116/2009 zo dňa 30.06.2010. V tomto rozsudku Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci navrhovateľa, t. j. žalobcu v tomto konaní proti odporcovi, t. j. Sociálnej poisťovni o preskúmaní a rozhodnutí o starobnom dôchodku rozhodol takto: Súd rozhodnutie odporcu č. 481 120 1410 0 zo dňa 25.01.2008 v spojení s rozhodnutím č. 481 120 1410 0 zo dňa 10.02.2009 potvrdzuje. Súd podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP zrušuje rozhodnutie č. 481 120 1410 0 zo dňa 05.01.2007 v spojení s rozhodnutím toho istého čísla zo dňa 23.08.2007, v spojení s rozhodnutím toho istého čísla zo dňa 23.11.2007 a rozhodnutím 481 120 1410 zo dňa 25.01.2008.

22. Súd z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9So/116/2009 zo dňa 30.06.2010, v ktorom bolo rozhodované o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 08.04.2009, č. k. 21Sd/153/2007-59, zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 08.04.2009 č. k. 21Sd/153/2007-59 v napadnutej potvrdzujúcej časti mení tak, že rozhodnutia odporkyne č. 481 120 1410 z 25.01.2008 a 10.02.2009 (správne 10.02.2008) o zamietnutí žiadostí o starobný dôchodok zrušuje a vec jej vracia na ďalšie konanie. Odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 08.04.2009 č. k. 21Sd/153/2007-59 v napadnutej zrušujúcej časti odmieta. Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva. Súd z odôvodnenia tohto rozsudku Najvyššieho súdu okrem iného zistil, že v tomto rozsudku je okrem iného uvedené: Výsluhový príspevok vzhľadom na iný spôsob jeho výpočtu nie je rovnocenný výsluhového dôchodku priznanému podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z.z.. Výsluhový príspevok je naďalej výsluhovým príspevkom podľa zákona č. 73/1998 Z.z. a za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. sa iba považuje, najmä na účely trvania nároku na dávku výsluhového zabezpečenia, priznanú podľa predchádzajúcich predpisov. Keďže výsluhový príspevok sa za výsluhový dôchodok iba považuje názor odporkyne (t. j. Sociálnej poisťovne), že obdobie výkonu služby navrhovateľ získal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok nie je správny. Z toho dôvodu je nesprávny jej záver, že obdobie výkonu služby nemožno považovať za obdobie dôchodkového poistenia (§255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z.). Navrhovateľ nevykonával službu policajta v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. a obdobie výkonu služby prvej kategórii funkcií mu nebolo zohľadnené pre dávku dôchodkového zabezpečenia. Vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia ustanovenie § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. zakotvuje zásadu zachovania získaných nárokov vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní do prvej a druhej pracovnej kategórie a to do 31.12.2023. Keďže z titulu služby v policajnom zbore navrhovateľovi nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. nevznikol, nie je možné stanoviť pre neho iné (menej výhodné) podmienky pre posúdenie vzniku nároku na starobný

dôchodok ako boli stanovené v období výkonu a skončenia jeho služby. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok Krajského súdu v napadnutej potvrdzujúcej časti zmenil, rozhodnutia odporkyne z 25.01.2008 a 10.02.2008 o zamietnutí žiadosti o starobný dôchodok zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 3 OSP. V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne posúdiť nárok navrhovateľa na starobný dôchodok z prvej pracovnej kategórie ku dňu 07.06.2005, pričom ako dobu dôchodkového poistenia (zabezpečenia) zohľadní aj dobu trvania služobného pomeru policajta v prvej kategórii funkcií a znovu rozhodne o žiadosti navrhovateľa o starobný dôchodok v súlade s § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona č. 100/1988 Zb..

23. Súd z rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 481 120 1410 0 zo dňa 13.12.2010 zistil, že týmto rozhodnutím rozhodla Sociálna poisťovňa o žiadosti žalobcu takto:

Podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a podľa § 259 ods. 1a §261 ods. 1 a § 261 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z.z. a čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č.128) Vám od 07. júna 2005 priznávame starobný dôchodok v sume 2.590 Sk mesačne.

Podľa § 82 a § 293az ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 449/2008 Z.z. Vám od 01.júla 2005 zvyšujeme starobný dôchodok na sumu 2.820 Sk mesačne.

Podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 229/2006 Z.z, ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky, Vám od 01.júla 2006 zvyšujeme starobný dôchodok na sumu 2.988 Sk mesačne.

Podľa § 82 zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z.z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 197/2007 Z.z., ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky, Vám od 01.júla 2007 zvyšujeme starobný dôchodok na sumu 3.175 Sk mesačne.

Podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 136/2008 Z.z., ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky, Vám od 01.júla 2008 zvyšujeme starobný dôchodok na sumu 3.334 Sk mesačne.

Podľa § 293ar ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 659/2007 Z.z. Vám k 1.januáru 2009 patrí starobný dôchodok v sume 110,70 EUR mesačne.

Podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 450/2008 Z.z., ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky, Vám od 1.januára 2010 zvyšujeme starobný dôchodok na sumu 122,10 EUR mesačne.

Podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 404/2010 Z.z., ktoré ustanovuje percento zvýšenia dôchodkovej dávky, Vám od 1.januára 2011 zvyšujeme starobný dôchodok na sumu 124,30 EUR mesačne.

24. Súd z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd47/2011 zo dňa 23.06.2011 mal za preukázané, že tento rozsudok sa stal právoplatným dňa 19.11.2012 a vykonateľným dňa 23.11.2012 a to v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR 9So159/2011 zo dňa 31.10.2012. Týmto rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa, t. j. žalobcu proti odporkyni Sociálnej poisťovni o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyne č. 481 120 1410 0 z 13.12.2010 o priznaní starobného dôchodku rozhodol takto: Rozhodnutie odporkyne č. 481 120 1410 0 z 13.12.2010 sa zrušuje podľa § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie. Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 8,37 €, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

25. Súd z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sa/2/2019-56 zo dňa 20.01.2020 mal za preukázané, že týmto rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici ako správny súd v konaní v právnej veci žalobcu, t. j. žalobcu v tomto konaní proti žalovanému generálny riaditeľ Sociálnej poisťovni, so sídlom ul. 29. augusta č. 8 - 10, Bratislava o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 481 120 1410 0 zo 16.11.2018 takto rozhodol: Súd žalobu zamietá. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva, pričom z odôvodnenia tohto rozsudku súd zistil, že o žiadosti žalobcu z 20.06.2006 o priznanie starobného dôchodku od 07.06.2005 rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie (ďalej len prvostupňový orgán verejnej správy) rozhodnutím č. 481 120 1410 0 z 25.05.2018 tak, že žalobcovi podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a podľa § 259 ods. 1 a § 261 ods. 1, § 82 a §

293az ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov priznala od 07.06.2005 starobný dôchodok vo výške 5.158 Sk mesačne, ktorý na základe jednotlivých vo výroku citovaných valorizačných úprav postupne zvýšila až na sumu 247,40 € mesačne od 01.01.2011. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie a o odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 481 120 1410 0 zo 16.11.2018 tak, že odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol a potvrdil označené prvostupňové rozhodnutia.

26. Súd z pripojenej kasačnej sťažnosti zistil, že predmetnú kasačnú sťažnosť podal dňa 06.05.2020 na Krajský súd v Banskej Bystrici, adresátom je Najvyšší súd Slovenskej republiky, žalobca s tým, že kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici 26Sa/2/2019, ktorým zamietol správnu žalobu v sociálnych veciach podanú sťažovateľom ako žalobcom.

27. Súd z listinného dôkazu a to žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, ktoré urobil v písomnej forme dňa 21.09.2011 žalobca a bolo adresované Ministerstvu práce sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 6, Bratislava zistil, že v tejto žiadosti je uvedené: Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 v súvislosti s ust. § 4 ods. 1, písm. d zákona č. 514/2003 v znení neskorších predpisov podávam žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá mi bola spôsobená Sociálnou poisťovňou ústredie Bratislava, jej rozhodnutiami v konaní i priznaní starobného dôchodku a určení jeho sumy. Žiadosť o priznanie starobného dôchodku som podal 20.06.2006 ku dňu 7.6.2005. Dôchodkový vek 55 rokov som dosiahol 20.11.2003, po období 40 rokov dôchodkového poistenia, z toho v I. pracovnej kategórii 25 rokov. Sociálna poisťovňa ústredie Bratislava mi rozhodnutím z 26.7.2006, ktoré som prevzal 7.8.2006 zamietla priznanie starobného dôchodku. V tejto veci vydala ďalších 6 rozhodnutí, v ktorých mi priznanie starobného dôchodku tiež zamietla na základe môjho dvakrát podaného odvolania. Starobný dôchodok mi Sociálna poisťovňa ústredie priznala až na základe rozsudku Najvyššieho súdu SR č. 9So/116/2009 z 30.6.2010, ktorý som prevzal 30.7.2010, ktorým zmenil v napadnutej potvrdzujúcej časti rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 21Sd/153/2007-59 z 8.4.2009 tak, že zrušil aj posledné dve rozhodnutia odporkyne z 25.1.2008 a 10.2.2009 o zamietnutí žiadosti o starobný dôchodok a vec jej vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 250I ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 3 OSP. Najvyšší súd SR v citovanom rozsudku jednoznačne uviedol, že názor odporkyne, že výkonom služby v Policajnom zbore SR od 1.12.1975 do 31.8.1999, som získal obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, nie je správny, a z toho dôvodu je nesprávny i jej záver, že obdobie služby v PZ SR nemožno považovať za obdobie dôchodkového poistenia (§255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z.). Ďalej v rozsudku zvýraznene uviedol, že som nevykonával službu policajta v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. a obdobie výkonu služby v I. kategórii funkcií mi nebolo zohľadnené pre dávku výsluhového príspevku. V ďalšom konaní bolo úlohou odporkyne posúdiť môj nárok na starobný dôchodok v I. pracovnej kategórie ku dňu 7.6.2005, pričom ako dobu dôchodkového poistenia (zabezpečenia) mala zohľadniť aj dobu trvania môjho služobného pomeru policajta v I. kategórii funkcií a znovu rozhodnúť o mojej žiadosti v súlade s § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona č. 100/1988 Zb., pričom je viazaná právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 250ja ods.4 OSP. Dňa 1.12.2010 som generálnemu riaditeľovi Sociálnej poisťovne zaslal písomnú sťažnosť pre porušovanie povinností v konaní o priznaní mi starobného dôchodku z dôvodu, že si Sociálna poisťovňa ústredie - jej zamestnanci neplnia povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 461/2003 Z.z., ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR č. 9So/116/2009 z 30.6.2010. Upozornil som ho na porušovanie mojich základných práv a slobôd vyplývajúcich z ústavy SR v spojení s ustanoveniami zákona č. 461/2003 Z.z.. Z písomnej odpovede generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne P. L. F. z 21.1.2011 č. 04-748/2010-1 vyplýva, že jediné pochybenie zo strany Sociálnej poisťovne ústredie je neskoré odoslanie mi ich nového rozhodnutia z 13.12.2010, ktorým mal byť vykonaný rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 9So/116/2009. Toto rozhodnutie som si našiel v poštovej schránke dňa 28.12.2010. Z tohto rozhodnutia jednoznačne vyplýva prekročenie právomoci zo strany Sociálnej poisťovne ústredie, keď pri výpočte sumy starobného dôchodku podľa zákona 461/2003 Z.z. nerešpektovala právny názor Najvyššieho súdu SR uvedený v rozsudku 9So/116/2009 z 30.6.2010, ako je to uvedené vyššie a pri výpočte mi nezohľadnila zárobky dosiahnuté v jednotlivých kalendárnych rokoch rozhodujúceho obdobia, ktoré spadajú do obdobia dôchodkového poistenia počas výkonu služby policajta v zmysle ust. § 255 ods. 5 zákona 461/2003 Z.z. Ďalej Sociálna poisťovňa ústredie prekročila svoju právomoc, keď podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (bez označenia č. právnej normy) č. 416/1991 Zb. v rozhodnutí z 13.12.2010 krátila dôchodok, na čo v platných právnych predpisoch (z. č. 100/1988

Zb., z.č. 328/2002 Z.z. a z.č. 461/2003) nie sú dané kompetencie. Uvedený Dohovor je medzinárodnou normotvornou zmluvou podľa ktorej štáty, ktoré pristúpili k ratifikácii tejto zmluvy musia problematiku v tejto zmluve upraviť vo vnútroštátnom zákonodarstve v súlade so zmluvou, čo je v našom právnom systéme realizované v uvedených zákonoch.

Úmyselné, svojvoľné nerešpektovanie právneho názoru Najvyššieho súdu SR v rozsudku 9So/116/2009 z 30.6.2010 vyjadřila SP ústredie aj vo svojom odvolaní z 12.8.2011 proti rozsudku KS v Banskej Bystrici č. 26Sd/47/2011-25 z 23.6.2011. Moje hrubé zárobky dosiahnuté počas výkonu služby v Policajnom zbore SR v r.1975-1999 som mal podľa ich vyjadrenia získať výkonom profesionálnej služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, aj keď je jednoznačne stanovené v ust. § 9 ods. 3 zákona 100/1988 Zb. a v ust. § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z., že takáto služba je služba podľa zákona č. 328/2002 Z.z. účinnom od 1.7.2002. Podľa tohto zákona som službu nemohol vykonávať, keďže môj služobný pomer v PZ SR skončil 31.8.1999, čo je uvedené aj v citovanom rozsudku.

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23.6.2011 č.k. 26Sd/47/2011-25 bolo rozhodnutie odporkyne podľa § 250j ods. 2 písmeno a) OSP zrušené a vec sa jej vrátila na ďalšie konanie. Proti tomuto rozsudku sa SP ústredie odvolala a vec je toho času na Najvyššom súde SR.

Sociálna poisťovňa ústredie svojim úmyselným nezákonným diskriminačným postupom dosiahla de facto to, že hoci som mal nárok byť na starobnom dôchodku už ako 55 ročný, starobný dôchodok mi priznala aj na základe neodôvodnených prietáhov, v úplne jednoduchom konaní až 28.12.2010, ale s nesprávne stanovenou sumou starobného dôchodku, keď som mal už viac ako 62 rokov. Takýmto postupom Sociálnej poisťovne ústredie som bol donútený hľadať si zamestnanie a zabezpečiť si aspoň čiastočný výpadok príjmu z nepriznania mi starobného dôchodku. Zamestnal som sa do 19.9.2007 do 31.3.2011 v SBS MAJOR AGENCY, s. r. o. Banská Bystrica, ako strážnik v stráženom objekte podniku Continentál Zvolen, za minimálnu mzdu.

Keďže ide o prípad osobitného zreteľa, keď už nie je možné napraviť protiprávne konanie Sociálnej poisťovne ústredie lebo od 20.6.2006 už nemôžem využiť základné právo a slobodu byť na starobnom dôchodku a iba samotné konštatovanie porušenie tohto práva nie je dostatočným zadostučinením (§6 ods. 2 a § 17 ods. 2 z.č. 514/2003 Z.z.) žiadam uhradiť aj vzniknutú nemajetkovú ujmu v čiastke 20.000,- Eur ročne za obdobie od 20.6.2006 od 31.3.2011 v celkovej sume 95.890,40 Eur.

Starobný dôchodok k 7.6.2005 mal byť Sociálnou poisťovňou ústredie určený v sume 12.646,- Sk a nie 2.590,- Sk. Skutočná škoda z tohto dôvodu ku dňu 7.9.2011 je 42.222,50 EUR vrátane úrokov z omeškania v čiastke 8.122,50,- EUR.

Škodu na zdraví výkonom strážnej služby v nepretržitej prevádzke v 12 hodinových zmenách, aj nočných - vysoký tlak krvi, 21.1.2011 operácia srdca, si stanovujem na 5.000,- EUR.

Dovolenku v pracovnom pomere som nemohol využiť na rekreáciu alebo kúpeľný pobyt, ale takmer celú na výkon najnutnejších prác opravy a udržiavania vlastných nehnuteľností vzdialených 45 km od Zvolena a domácich prác. Z tohto si stanovujem škodu za obdobie troch rokov v sume 600,- EUR.

Zaplatenie si zo zákona potrebného kurzu z dôvodu skončenia platnosti preukazu odbornej spôsobilosti pre výkon strážnej služby v roku 2008 - škoda 150,- EUR.

Náklady na uplatnenie si svojich práv v konaniach o starobný dôchodok: odvolania proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne ústredie, Krajského súdu v B. Bystrici, materiálové náklady, poštovné, cesta autom na 2 súdne konania v celkovej dĺžke 100 km si stanovujem na sumu 40,- EUR.

Celková vzniknutá škoda je 143.902,90 €.

28. Súd z listinného dôkazu označeného ako doplnenie žiadosti o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. zistil, že toto podanie robil žalobca a adresoval ho Sociálnej poisťovni ústrediu, ul. 29.augusta č. 8, Bratislava a toto podanie je zo dňa 15.11.2011, pričom v tomto podaní je okrem iného uvedené: Ako výšku nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. porušením môjho práva poberať starobný dôchodok od 7.6.2005 požadujem 20.000,- Eur za každý rok od 20.06.2006 až do priznania správnej sumy starobného dôchodku, v súlade s ust. § 17 ods. 3 zákona č. 415/2003 Z.z.. do 15.11.2011 je to $5,4082192 \times 20.000 = 108.164,38$ Eur. Požadovanú sumu považujem za primeranú vzhľadom na ujmu, ktorá mi vznikla v porovnaní s publikovanými ujмами týkajúcimi sa ochrany osobnosti verejne známych osôb uverejnením nepravdivých údajov o ich konaní. Ako bývalý policajt som bol po celú dobu výkonu služobného pomeru 23,7672 rokov zaradený v I. kategórii funkcií a s dobou 727 dní ZVS je to 25,7559 rokov výkonu práce zodpovedajúcej výkonu v I. PK z celkového obdobia dôchodkového poistenia (zabezpečenia) 40,000 rokov. Mal som teda mať priznaný nárok vyplývajúci zo zaradenia zamestnaní do I. a II. PK podľa ust. § 274 s použitím ust. § 255 od. 5 a použitím príslušných ustanovení prvého a druhého dielu tretej hlavy zákona 461/2003 Z.z., ako aj zákona 100/1988 Zb.. Tento nárok ísť na starobný dôchodok po dovŕšení dôchodkového veku 55 rokov mi nebol priznaný k 7.6.2005,

ako som žiadal, ale až po viac ako 62 rokoch veku (27.12.2010). Okrem porušenia vyššie uvedených základných práv a slobôd ústavy som bol de facto donútený zamestnať sa, čo sa mi podarilo od 19.9.2007, aj to len za minimálnu mzdu, aby som si aspoň čiastočne nahradil stratu z dôvodu nepriznania starobného dôchodku, na ktorý som mal v zmysle zákona nárok. Pracoval som až do 31.3.2011, kedy som dohodou ukončil pracovný pomer. Dôvodom bola nadmerná vyťaženosť a nestíhanie výkonu prác potrebných pri opravách a údržbe zdedených starších nehnuteľností nachádzajúcich sa v R. 45 km od bydliska a pracoviska a z toho aj vážne zhoršenie zdravotného stavu vyplývajúceho z výkonu prác v pracovnom pomere - 12 hodinové denné a nočné zmeny v nepretržitej prevádzke výkonu strážnej služby v SBS M.A.J.O.R. Agency, s. r. o. B. Bystrica. Dňa 21.1.2011 som bol operovaný v Ústave srdcových a cievnych chorôb v B. Bystrici, kde mi boli voperované dva stenty do srdcovej cievy, ktorá bola zúžená až na 90%. Od mojej žiadosti o prepočet starobného dôchodku z dôvodu výkonu uvedenej práce, ktorú som predložil na pobočke SP vo Zvolene v mesiaci apríl, SP ústredie nerozhodla, ani ma vo veci vybavovania nijak neinformovali, pričom už dávno uplynul čas stanovený zákonom na vybavenie uvedenej veci a podklady o dosiahnutých mojich zárobkoch má SP ústredie k dispozícii. Od uplynutia 60 dňovej lehoty po podaní žiadosti do vyplatenia nároku zvýšenej sumy starobného dôchodku budem požadovať doplatiť aj úroky z omeškania podľa § 517 Obč. zákonníka, ktorých výšku budem vedieť stanoviť, keď mi SP ústredie zašle príslušné rozhodnutie a doplatok dôchodku.

Závažnosť umy (§17ods. 3 písm. b) na mojich právach je takého rozsahu, že nie je možné už porušenie týchto práv odstrániť, keďže už ako 57 ročný nemôžem ísť na starobný dôchodok, keďže už budem mať 20.11.2011 63 rokov. Okolnosti, za ktorých došlo k vzniknutej ujme na právach spočívajú v protiprávnom konaní príslušných pracovníkov Sociálnej poisťovne ústredie rozhodujúcich o priznaní starobného dôchodku a stanovení sumy starobného dôchodku, ako aj samosudkyne KS BB, ktorej uznesenie o zastavení konania a rozsudok, ktorým potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie a zmietnutí môjho opravného prostriedku zrušil svojim rozhodnutiami NS SR na základe mojich odvolaní. Uvedené dôkazy sú v spise, ktorý má SP ústredie.

Závažnosť následkov, ktoré mi vznikli v súkromnom živote (§17 ods. 3 písm. c) spočívajú v nemožnosti uskutočňovať práce na vykonávaní potrebných opráv a údržby nehnuteľností vzdialených 45 km od miesta trvalého pobytu a pracoviska, ako z nedostatku času, tak aj nedostatku finančných prostriedkov, čím sa nehnuteľnosti značne znehodnotili. Ďalej je to znemožnenie venovať sa na dôchodku svojim rozsiahlym záľubám, byť spolu s rodinou, s vnúčencami, odpočívať a užívať si všetko čo s dôchodkom súvisí.

Skutočná škoda za obdobie od 7.6.2005 do 7.11.2011 spočívajúca v nesprávne určenej sume starobného dôchodku ku dňu 7.6.2005.

Ku dňu 7.6.2005 mi mala byť správne určená suma starobného dôchodku 12.647,- Sk a nie 2.590,- Sk. Za obdobie od 7.6.2005 do 28.12.2010 mi malo byť vyplatené po prepočte na EUR 35.243,724 EUR a nie 7.221,50, ktoré som si spolu s dôchodkom za 1/2011 v sume 7.342 EUR prevzal 28.12.2010. Od 7.1.2011 mi mal byť správne vyplácaný dôchodok v čiastke 606,30 EUR a nie 124,3 EUR, ako mi to stanovila SP ústredie rozhodnutím z 12.12.2010, ktoré odporuje zákonu. ELDP za obdobie výkonu služby v Policajnom zbore SR som predložil 24.6.2011 na pobočke SP vo Zvolene, ktorá ich zaslala na SP ústredie. Fotokópie tvoria prílohu č. 2. Za obdobie od 1.1.2011 od 7.11.2011 mi bola vyplatená nižšia suma starobného dôchodku o 5.303,7,- EUR. Výpočet je podrobne vykonaný v zmysle platných ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov na štyroch stranách v prílohe č. 1. V tejto prílohe je aj výpočet úrokov z omeškania v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka, § 3 NV SR č. 67/1995 Z.z. v znení NV SR č. 586/2008 Z.z. a § 17/1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny EUR a s použitím úrokových sadzieb NBS a od 1.1.2009 úrokových sadzieb ECB.

Každá čiastka starobného dôchodku je považovaná za samostatný dlh okrem súčtu čiastok starobných dôchodkov za obdobie od 7.6.2005 až 7.8.2006, ktoré sú považované za samostatný dlh. Dňa 7.8.2006 som totiž prevzal prvé rozhodnutie SP ústredie z 26.7.2006, (zrušené rozhodnutím z 5.1.2007, ktoré bolo neskôr tiež nezákonne zrušené, keďže odvolaniu nebolo vyhovené v celom rozsahu), ktorým rozhodla o mojej žiadosti o starobný dôchodok z 20.6.2006, ktoré keby bolo vydané v súlade s platnými právnymi normami mala mi byť vyplatená suma 207.413 Sk a ďalšie škody by mi v tejto súvislosti nevznikali a tiež ani SP ústredie vo forme zbytočných nedôvodných nákladov.

Po vyplatení časti starobného dôchodku 28.12.2010 bol každý samostatný základ dlhu znížený o príslušnú vyplatenú čiastku starobného dôchodku a zostatok dlhu bol ďalej úročený úrokovou sadzbou platnou ku dňu vzniku dlhu, a to až ku dňu 7.11.2011 kedy mi bol naposledy vyplatený starobný dôchodok v čiastke 124,30 EUR. Úroky z omeškania ku dňu 28.12.2010 sú v sume 7.923,7054 EUR. Úroky z omeškania za obdobie od 29.12.2010 do 7.11.2011 z dlhu ku dňu 28.12.2010 sú v sume 2.145,60 EUR a za dlh za obdobie od 1.1.2011 do 7.11.2011 v sume 202,50 EUR, ako je to podrobne uvedené v prílohe

č. 1. Celková škoda, ktorá mi vznikla z nesprávne určenej sumy starobného dôchodku SP ústredie je k 7.11.2011 v sume 43.477,229 EUR. (35.243,724 + 5.303,7-7-342) vrátane úrokov z omeškania v sume 10.271,805 EUR (7.923,7054+2.145,60+202,50). Škoda sa každým dňom zvyšuje až do jej uhradenia. Škodu za ujmu na zdraví v sume 5.000,- EUR som si stanovil s ohľadom na závažnosť zdravotných problémov so srdcom, keď v dôsledku výkonu zamestnania v období, keď som si mohol užívať starobný dôchodok, ale z dôvodu jeho nezákonného nepriznania som pracoval ďalej, aby som si zabezpečil aspoň nevyhnutnú sumu finančných prostriedkov potrebných na zabezpečenie potrieb rodiny. Výkon strážnej služby od 19.9.2007 v nepretržitej, v 12 hodinových denných a nočných zmenách mi spôsobilo veľmi vysoké riziko infarktu a nevyhnutnú operáciu srdca v Ústave srdcových a cievnych chorôb v B. Bystrici so zavedením dvoch stentov (prepúšťacia správa. Príloha č. 3)

Počas výkonu prác v SBS od 19.9.2007 do skončenia pracovného pomeru 31.3.2011 som nemohol dovolenku využiť na to, na čo je určená, ale na výkon nevyhnutných prác pri udržiavaní vlastných nehnuteľností v obci R. 45 km od Zvolena. Stanovenú ujmu v sume 200,- SUR ročne, čo je za 3 roky 600,- EUR, považujem za primeranú vzhľadom k tomu, že súdy v EU už priznávajú aj náhrady škody za nemožnosť prežitia obdobia dovolenky v pohode a bez rušivých vplyvov.

V roku 2008 som bol nútený k výkonu strážnej služby absolvovať odbornú prípravu SBS, z dôvodu, že zo zákona č. 473/2005 Z.z. o SBS mi končila platnosť preukazu odbornej spôsobilosti, ktorý mi bol vydaný v r. 2000. Za odbornú prípravu som zaplatil 4.000,- Sk a správny poplatok v sume 500,- Sk za vydanie nového preukazu odbornej spôsobilosti typu S č. 025849. Celkovo mi tak vznikli náklady, 4.500,- Sk čo je v prepočte 150,- EUR nepočítajúc náklady na prepravu na školenia a na skúšky v Pliešovciach vzdialených od Zvolena cca 20 km. Uvedené náklady mi nevznikli, keby mi bol priznaný riadne starobný dôchodok v zmysle platných zákonov, nakoľko by som už nebol musel pracovať. Fotokópie príjmového dokladu z 13.8.2008 od SBS Milan Poliačik - Jupok a preukazu odbornej spôsobilosti S 025849 prikladám v prílohe č. 4.

Náklady na uplatnenie si svojich práv v konaniach o starobný dôchodok sú za: Poštové 12,41 EUR (Príloha č. 5), vytlačenie celkovo 30 listov x 0,05 EUR - 1,50 EUR, Vytvorenie a napísanie listov trvalo minimálne 30 hodín, ohodnotený na 30x 2 EUR = 60 EUR, zakúpenie právnickej literatúry - Zákony 2007 časť I 195 Sk, čo je 6,47 EUR, časť III 165 Sk čo je 5,47 EUR, Zákony 2009 časť II 5,47 EUR, Zákony 2010 časť II a časť III po 5,47 EUR čo je 10,94 EUR a Zákony 2011 časť II 5,52 EUR čo je spolu 33,87 EUR, Použitie svojho osobného mot. vozidla Š. XXX F., ev. č. ZV XXXBA na cestu na súdne pojednávania 7.3.2007 zo Zvolena na KS B. Bystrica jedna cesta ta a späť je 55 km, pri normovanej spotrebe 3,91 l x 36,08 Sk - 141,07 Sk a 26.9.2007 obdobne 3,91 l x 38,24 Sk - 149,51 Sk, dňa 12.11.2008 mot. vozidlom Z. L. 1800 GDI, ev. č. ZV XXXBP obdobne 3,85 l x 34,24 Sk - 131,824 Sk, dňa 8.4.2009 3,85 l x 1,047 € - 4,03 €. Ceny benzínu boli zistené z portálu natankuj.sk na internete. Celková suma za spotrebované PHM je 18,05 EUR, Ostatné náklady: obálky, písacie potreby, el. energia, opotrebovanie počítača si stanovujem na sumu 4,- EUR. Náklady na uplatnenie si svojich práv sú 129,83 EUR.

Celková požadovaná náhrada škody je spolu 157.512,44 EUR je riadne odôvodnená a preukázaná v zmysle platných právnych noriem.

29. Súd z listinného dôkazu a to rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 52313-4/2011 - Ba zistil, že toto rozhodnutie bolo adresované žalobcovi a týmto rozhodnutím Sociálna poisťovňa žiadosti žiadateľa, t. j. žalobcu na náhradu škody vo výške 157.521,44 €, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Sociálnej poisťovne podľa zákona č. 514/2003 Z.z. doručenej Sociálnej poisťovni dňa 5.októbra prostredníctvom Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky a doplnenej podaním zo dňa 15.11.2011 doručeným Sociálnej poisťovni dňa 21.11.2011 nevyhovuje a to na základe toho, že súdne konanie o preskúmanie rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 13.12.2010 nie je právoplatne skončené. Sociálna poisťovňa nárok žiadateľa posúdila ako predčasný a nedôvodný, preto žiadosti žiadateľa nevyhovela.

30. Súd z listinného dôkazu a to písomnej pracovnej zmluvy zistil, že táto bola uzatvorená v písomnej forme medzi zamestnávateľom M.A.J.O.R. Agency s. r. o. so sídlom Zvolenská cesta 25, Banská Bystrica, IČO: 31 620 647 a žalobcom ako zamestnancom. V pracovnej zmluve bolo dohodnuté, že zamestnanec nastúpi do práce dňa 19.09.2007. Ďalej v pracovnej zmluve bolo dohodnuté, že zamestnávateľ prijíma zamestnanca do pracovného pomeru na vykonávanie nasledovného druhu práce: bezpečnostný pracovník podľa zákona o súkromnej bezpečnosti, ochrana majetku na verejne prístupnom mieste v súvisle zastavanej časti obce alebo prevádzke určenej pre styk so zákazníkom, obsluha EPS a EZS v objekte a plnenie ďalších úloh súvisiacich s činnosťou zamestnávateľa podľa pokynov vedúceho. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu určitú, počas trvania zmluvy

zamestnávateľa s firmou Continental Automotive Systems, týždenný pracovný čas 40 hodín, základná mesačná mzdová tarifa 47,- Sk (1,56 €).

31. Súd z dodatku č. 1 k pracovnej zmluve zo dňa 18.09.2007 zistil, že týmto dodatkom, podpísaným dňa 31.12.2007, bola zmenená základná mesačná mzdová tarifa na sumu 55,- Sk za hodinu (1,83 €).

32. Súd z potvrdenia o zamestnaní zo dňa 14.4.2011 zistil, že zamestnávateľ žalobcu M.A.J.O.R. Agency s. r. o., so sídlom Zvolenská cesta 25, Banská Bystrica potvrdil žalobcovi 3 roky, 195 dní a je to doba trvania pracovného pomeru.

33. Súd z prepúšťacej správy Stredoslovenského ústavu srdcových a cievnych chorôb a. s. Banská Bystrica zistil, že čo sa týka pacienta, t. j. žalobcu, tak v tejto správe zo dňa 24.01.2011 je uvedené, že pacient bol hospitalizovaný v dobe 21.1.2011 až 24.01.2011 s tým, že v tejto správe je uvedený záver: nestabilná angína pectoris - ad hoc PCI RCX, ischemická choroba trojcievne postihnutie, NYHA II, Art. Hypertenzia 2.st s veľmi vysokým KV rizikom, HLP. Odporúčania: diéta s obmedzeným príjmom živočíšnych tukov a soli.

34. Súd z listinného dôkazu a to fotokópie preukazu odbornej spôsobilosti zistil, že žalobca je držiteľom tohto preukazu odo dňa 13.11.2008.

35. Súd z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 13.08.2008 zistil, že Milan Poliačik - JUPOK, Súkromná bezpečnostná služba Pliešovce, Nám. SNP 254/6, IČO: 37 998 030 prijal od žalobcu sumu 4.000 Sk (132,78 €) za účelom odbornej prípravy SBS.

36. Súd z listinného dôkazu a to pokladničného bloku zistil, že dňa 05.02.2010 bola vyplatená suma 4,92 € tam označenému subjektu titulom zákony 2010.

37. Súd z listinného dôkazu zo dňa 06.02.2012 zistil, že bola vyplatená suma 4,97 € subjektu Majer - Kníhkupectvo DUMA, Banská Bystrica.

38. Súd z listinného dôkazu a to pokladničného dokladu zistil, že bola vyplatená suma subjektu BeneLibri MODUL, s. r. o. s prevádzkou Trhová 4, Zvolen vo výške 5,52 € titulom zákony 2011.

39. Súd z listinného dôkazu a to čestného prehlásenia žalobcu zo dňa 04.05.2020, ktoré urobil žalobca v písomnej forme zistil, že týmto čestným prehlásením žalobca prehlasuje, že všetky odvolania, podania opravných prostriedkov proti rozhodnutiam Sociálnej poisťovne v konaní o žiadosti na priznanie starobného dôchodku a vyjadrenie písal a vytvoril si sám za pomoci výpočtovej techniky, ktorej je vlastníkom a vytlačil si to na svojej tlačiarňi.

40. Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

41. Podľa § 27b ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v platnom znení zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravuje predpismi účinnými do 31.12.2008.

42. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu 31.12.2008, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

43. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu 31.12.2008, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

44. Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu 31.12.2008, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

45. Podľa § 120 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, sociálne poistenie vykonáva Sociálna poisťovňa.

46. Podľa § 120 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. Sociálna poisťovňa je verejnoprávna inštitúcia zriadená na výkon sociálneho poistenia.

47. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu 31.12.2008, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

48. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu 31.12.2008, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

49. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu 31.12.2008, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

50. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu 31.12.2008, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

51. Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu 31.12.2008, ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

52. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu 31.12.2008, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

53. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu 31.12.2008, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak

54. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu 31.12.2008, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

55. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu 31.12.2008, náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

56. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu 31.12.2008, náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trov konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

57. Sociálna poisťovňa je v zmysle § 120 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení verejnoprávnu inštitúciou zriadenou na výkon sociálneho poistenia. Sociálna poisťovňa teda ako verejnoprávna inštitúcia, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, oprávnených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy koná v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 514/2003 Z.z. vo veciach náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci v mene štátu. Na základe vyššie uvedeného súd má za to, že v danom prípade vystupoval v mene Slovenskej republiky správny orgán v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení.

58. Súd preskúmal úradný postup Sociálnej poisťovne a zistil, že v danom prípade nie je možné rozhodovať o nároku na náhradu škody z dôvodu nezákonného rozhodnutia, nakoľko Sociálna poisťovňa v predmetnom konaní o nárokoch na starobný dôchodok u žalobcu síce vydávala rozhodnutia, avšak v zmysle § 6 ods. 1 právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, pričom v tomto prípade chýbala základná zložka tohto nároku a to právoplatné rozhodnutie, preto súd pri svojom rozhodovaní neaplikoval jednotlivé zákonné ustanovenia súvisiace s nezákonným rozhodnutím.

59. Súd zisťoval existenciu predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu a to, nesprávny úradný postup.

Podľa obsahu tohto pojmu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom práv moci určitého štátneho orgánu (teda aj Sociálnej poisťovne) ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktoré vyplýva z povahy funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pretože úradný postup spravidla nemožno v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. V tejto veci je zrejmé, že v predmetnom postupe Sociálna poisťovňa mala rozhodovať o nároku žalobcu na starobný dôchodok.

60. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, a to z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9So/116/2009 zo dňa 30.06.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.08.2010, že zo strany Sociálnej poisťovne došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nakoľko podľa názoru súdu jej konaním došlo k nezákonnému zásahu do právom chránených záujmov žalobcu, keďže z predmetného rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že názor Sociálnej poisťovne, že obdobie výkonu služby žalobca získal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok nie je správny. Z toho dôvodu bol aj nesprávny jej záver, že obdobie výkonu služby nemožno považovať za obdobie dôchodkového poistenia. V ďalšom konaní teda bolo úlohou Sociálnej poisťovne posúdiť nárok žalobcu na starobný dôchodok z prvej pracovnej kategórie ku dňu 07.06.2005, pričom ako dobu dôchodkového poistenia treba zohľadniť aj dobu trvania služobného pomeru policajta v prvej kategórii funkcií a znova rozhodnúť o žiadosti navrhovateľa o starobný dôchodok. Tu súd poukazuje, že z listinných dôkazov mal za preukázané, že žalobca požiadal o priznanie starobného dôchodku od 07.06.2005 žiadosťou z 20.06.2006. V civilnom zamestnaní pracoval od 01.07.1966 do 30.11.1975, od 01.04.2001 od 06.06.2005 a v období od

01.09.1999 do 31.03.2001 bol nezamestnaný, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Od 01.12.1975 do 31.08.1999 bol príslušníkom Policajného zboru a vykonával služby policajta v prvej kategórii funkcií. V období od 02.08.1967 do 30.07.1969 vykonával základnú vojenskú službu. Rozhodnutím Ministerstva vnútra SR č. SPC-34.288/5-S-99 z 08.10.1999 bol žalobcovi priznaný podľa § 210 a § 211 ods. 1 písm. d) zákona č. 73/1998 Z.z. od 01.09.1999 výsluhový príspevok, pre ktorého výšku mu bola zhodnotená doba dôchodkového poistenia od 02.08.1967 do 30.07.1969 (základná vojenská služba) a od 01.12.1975 do 31.08.1999 (služba v PZ). S počiatkom od 01.07.2002 bol výsluhový príspevok žalobcu prekvalifikovaný podľa § 124 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. na výsluhový dôchodok. Sociálna poisťovňa ústredie ustálila po jej predchádzajúcich zrušených rozhodnutiach na základe rozsudku Najvyššieho súdu SR č. 9So/116/2009 z 30.06.2010 dôchodkový vek žalobcu dovŕšením jeho fyzického veku 55 rokov dňom 20.11.2003. Ku dňu priznania starobného dôchodku, t. j. k 07.06.2005 poberal žalobca výsluhový príspevok prekvalifikovaný na výsluhový dôchodok vo výške 11.369 Sk (377,38 €). Vo veci starobného dôchodku žalobcu bolo v administratívnom konaní aj v rámci súdneho preskúmvacieho konania rozhodované opakovane rozhodnutím z 25.01.2008 v spojení s rozhodnutím 10.02.2009 Sociálna poisťovňa ústredie zamietla žiadosť žalobcu o starobný dôchodok ku dňu 07.06.2005. Tieto rozhodnutia boli v súdnom konaní zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/116/2009 z 30.06.2010. Najvyšší súd uložil Sociálnej poisťovni ústredie zohľadniť ako obdobie dôchodkového poistenia aj dobu trvania služobného pomeru žalobcu v Policajnom zbore v prvej kategórii funkcií. Rozhodnutím z 13.12.2010 priznala Sociálna poisťovňa - ústredie žalobcovi starobný dôchodok od 07.06.2005 vo výške 2.590 Sk mesačne (85,97 €). Toto rozhodnutie Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 26Sd47/2011-25 z 23.06.2011 zrušil, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť až v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR 9So/159/2011 zo dňa 31.10.2012, dňa 19.11.2012 a vec vrátil Sociálnej poisťovni - ústredie na ďalšie konanie s tým, že suma starobného dôchodku nebola určená správne. Do jeho výpočtu neboli zahrnuté zárobky žalobcu, ktoré dosiahol počas služby v Policajnom zbore v období od 01.12.1975 do 31.08.1999. Zároveň vyjadril v tom čase Krajský súd názor, že nebol dôvod na výpočet starobného dôchodku žalobcu postupom jeho krátenia podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru, pretože výsluhový príspevok, pre ktorého priznanie je rozhodujúce skončenie služobného pomeru a starobný dôchodok, na ktorý vzniká nárok dovŕšením dôchodkového veku nie sú peňažnými dávkami pokrývajúcimi rovnakú sociálnu udalosť. Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu potvrdil svojím rozsudkom č. k. 9So /159/2011 z 31.10.2012 s tým, že pri opätovnom posudzovaní nároku žalobcu na starobný dôchodok a určenie jeho výšky je potrebné zahrnúť do jeho hrubého zárobku pre účely výpočtu starobného dôchodku príjem, ktorý dosiahol výkonom služby policajta, t. j. v tejto otázke sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu a k otázke jeho krátenia podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru sa nevyjadril.

61. Žalobca sa svojím žalobným návrhom domáhal za 1.) zaplataenia nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 140.000,- €, spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom s tým, že podľa názoru súdu žaloba žalobcu v tejto časti bola dôvodná len čiastočne a to vo výške priznanej sumy 3.892,- €. Súčasťou náhrady škody, ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. účinného ku dňu 31.12.2008 a to s poukazom na zákonné ustanovenie § 27b) ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení a preto súd aplikoval zákon č. 514/2003 Z.z. v znení ku dňu 31.12.2008, nakoľko podľa názoru súdu k nesprávnemu úradnému postupu došlo pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a to vydaním rozhodnutí Sociálnej poisťovne č. 481 120 1410 z 25.01.2008 a 10.02.2008, ktorými zamietla žiadosť o starobný dôchodok, pričom tu súd poukazuje, že súd sa zaoberal len konaním Sociálnej poisťovne do času, kedy žalobca podal doplnenú žiadosť o prerokovanie predbežného nároku v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. t. j. do dňa 15.11.2011 a teda súd prihliadal na jednotlivé rozhodnutia tak Sociálnej poisťovne ako aj príslušných súdov do tohto obdobia a vychádzal len z právoplatných rozhodnutí do času 15.11.2011. V prípade ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch ak nie je možné uspokojiť ju inak. Právna teória prisudzuje zmysel škody inej než materiálnej aj iným ujám nemajetkovej povahy, ktoré môžu vzniknúť z porušenia práva v dôsledku zásahu do inej než majetkovej sféry poškodenej osoby, t. j. ujám imateriálnym, morálnym, citovým, za ktoré prináleží poškodenej osobe peňažná náhrada (odškodnenie). Priznanie zadostučinenia v peniazoch súdom v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladá splnenie zákonnej kvalifikovanej podmienky, t. j. že iba samotné konštatovanie porušenia práva sa v konkrétnom prípade javí nepostačujúcim. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k nej došlo,

závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenej osobe v súkromnom živote i spoločenskom uplatnení. Pri posudzovaní nároku na priznanie nemajetkovej ujmy treba prihliadať najmä na tú skutočnosť, že zatiaľ čo ľudskú dôstojnosť majú všetky fyzické osoby rovnakú, česť a dobrá povest' je výrazom správania sa konkrétnej fyzickej osoby u ostatných členov spoločnosti je odrazom charakteristiky danej osoby, prezentácie jej postojov a podobne. Zákonným predpokladom vzniku práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je taký následok zásahu do práv fyzickej osoby, ktorý v značnej miere a nielen miere bežnej znižuje jej dôstojnosť alebo vážnosť. Prípustnosť takejto náhrady je inštitútom výnimočného druhu a nastupuje vždy až potom, keď sa morálne zadosťučinenie ukázalo buď celkom alebo sčasti nedostatočným. Podmienkou vzniku tohto práva je preukázanie, že protiprávny zásah vyvolal závažné následky vo vzťahu k poškodenej osobe. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä zo zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas ako aj dĺžku jej trvania. V časti žalobného návrhu o priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch súd zameral dokazovanie na preukázanie skutočnosti, pre ktorú dospel k záveru, že zadosťučinenie podľa prvého odseku ustanovenia § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. nie je postačujúce, predovšetkým z hľadiska intenzity trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi, vzhľadom na jeho postavenie v rodine, v pracovnom živote a spoločenskom živote.

62. Z vykonaného dokazovania súd ustálil a to hlavne z výsluchu žalobcu a z listinných dôkazov, že samotné konštatovanie porušenia práva v tomto prípade nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, tak ako je to vyššie uvedené a preto v tomto prípade prichádza do úvahy nemajetková ujma v peniazoch, keďže podľa názoru súdu nie je možné uspokojiť ju inak. Výšku nemajetkovej náhrady súd určuje voľnou úvahou, nemôže ísť o úvahu nepreskúmateľnú, resp. o úvahu svojvoľnú. Určenie výšky nemajetkovej ujmy má byť vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkou spravodlivosti.

63. Súd v prvom rade poukazuje na dĺžku trvania rozhodovania Sociálnej poisťovne o priznanie starobného dôchodku od 07.06.2005, pričom žalobca podal žiadosť 20.06.2006, a nebolo s konečnou platnosťou rozhodnuté až do obdobia kedy žalobca požiadaval doplnujúcou žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom dňa 15.11.2011. Tu súd poukazuje, že súd je viazaný nárokom aký požadoval žalobca v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, pričom čo sa týka nemajetkovej ujmy, tak túto požadoval v žiadosti zo dňa 15.11.2011 vo výške 108.164,38 € za obdobie od 20.06.2006 až do 15.11.2011, čo je dokopy 64 mesiacov plus 26 dní, čo presne v dňoch predstavuje číslo 1974 dní. Podľa názoru súdu žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadne skutočností tvrdených v žalobe a v konaní bol preukázaný zásah do jeho rodinného a spoločenského života, nakoľko aj podľa názoru súdu postup Sociálnej poisťovne, že vo vyššie uvedenom časovom horizonte nebolo rozhodnuté o nároku na jeho starobný dôchodok, pričom z rozsudku Najvyššieho súdu SR 9So/116/2009 zo dňa 30.06.2010 jednoznačne vyplynulo, že žalobca má nárok na starobný dôchodok a nebol dôvod na postup zo strany Sociálnej poisťovne na zamietnutie jeho nároku na starobný dôchodok a preto podľa názoru súdu tento nesprávny úradný postup, žalobcu výrazne ovplyvnil, najmä osobný život žalobcu a ujma mu spočíva najmä v tom, že mu bolo odopreté právo po dovŕšení dôchodkového veku a po splnení ďalších zákonných podmienok nepracovať, byť finančne zabezpečený z prostriedkov sociálneho poistenia a využívať voľný čas podľa svojho uváženia. Namiesto relaxu, záľub, cestovania, venovania sa rodine, kultúre a iným spoločenským aktivitám, ktoré činnosti žalobca mienil v súvislosti s užívaním si dôchodkového obdobia uskutočňovať, naopak žalobca musel hľadať zamestnanie a začal pracovať od 19.09.2007 na pozícii strážnika v SBS M.A.J.O.R. Agency s. r. o., Banská Bystrica. Pracoval v 12 hodinových denných aj nočných zmenách v nepretržitej prevádzke, teda aj počas dní pracovného pokoja a z toho dôvodu je prirodzené, že bol odlúčený od svojej rodiny. Súd ďalej konštatuje, že okrem nemožnosti užívať si dôchodok v prípade keby mu Sociálna poisťovňa priznala predmetný starobný dôchodok žalobca preukázal aj tú skutočnosť, že sa mu zhoršoval aj zdravotný stav, čo vyplynulo z priloženej lekárskej správy a tento zdravotný stav sa prejavoval vo zvyšovaní tlaku krvi, ischemickou chorobou srdca čo vyústilo do potreby operačného zákroku zo dňa 21.01.2011 v Ústave srdcovo-cievnych chorôb v Banskej Bystrici. Následne žalobca zo zdravotných dôvodov dňa 31.03.2011 ukončil predmetný pracovný pomer.

64. Súd teda dospel k záveru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadne tej skutočnosti, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným úradným postupom zo strany Sociálnej poisťovne, tak ako je to vyššie uvedené a prichádza do úvahy nemajetková ujma v peniazoch. Súd v danom prípade z vyššie uvádzaných dôvodov preto

zaviazal žalovaného na zaplataenie nemajetkovej ujmy vo výške 3.892,- € s tým, že súd pri výpočte výšky tejto nemajetkovej ujmy vychádzal z obdobia kedy žalobcovi nebol s konečnou platnosťou priznaný starobný dôchodok a toto trvalo od podania žiadosti zo dňa 20.06.2006, tak ako si to uplatnil žalobca v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 15.11.2011, až do dňa 15.11.2011 čo je 64 mesiacov plus 26 dní a preto podľa názoru súdu priznaná nemajetková ujma vo výške 3.892,- € čo predstavuje 60,- € na mesiac a pri trvaní mesiaca 30 dní na jeden deň to predstavuje sumu 2,- € na deň a teda k tejto sume sa matematicky súd dopracoval týmto výpočtom 64 mesiacov x 60,- € + 26 dní x 2,- € = priznaná nemajetková ujma vo výške 3.892,- €. Podľa názoru súdu predstavuje to takú výšku nemajetkovej ujmy, ktorá zodpovedá okolnostiam zásahu, ktorý nastal a to najmä vzhľadom na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote vo vzťahu k jeho rodine. Keďže tieto skutočnosti boli preukázané v konaní z vyššie uvedeného dokazovania. Z týchto dôvodov súd ustálil, že priznaná nemajetková ujma vo výške 3.892,- € je v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami, pričom tu súd poukazuje, že v čase podania predmetnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku t. j. ku dňu 15.11.2011 bolo rozhodnuté Sociálnou poisťovňou rozhodnutím zo dňa 13.12.2010 č. 481 120 1410 0 nie však s konečnou platnosťou o priznaní starobného dôchodku a to od 07.06.2005 v sume 2.590,- Sk mesačne (85,97 € mesačne) s postupnou valorizáciou čo vyplýva z tohto rozhodnutia a posledná valorizácia od 01.januára 2011 predstavovala sumu 124,30 € a teda aj s poukazom na tú skutočnosť, že predmetné rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 13.12.2010 bolo zrušené až po podaní žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, teda po dni 15.11.2011 a to rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd47/2011 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 9So/159/2011, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 19.11.2012, teda tu súd poukazuje aj s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie Sociálnej poisťovni zo dňa 13.12.2010 kde sa starobný dôchodok od 07.06.2005 a od 01.01.2011 pohyboval od 85,92 € do 124,30 €, že priznaná nemajetková ujma vo výške 60,- € mesačne je adekvátne a zodpovedá vyššie uvedenému dokazovaniu.

65. Keďže žalobca sa domáhal zaplataenia nemajetkovej ujmy až vo výške 140.000,- € súd žalobu v prevyšujúcej časti nad sumu 3.892,- € ako nedôvodnú zamietol.

66. Súd rozhodoval aj o ďalšom nároku žalobcu voči žalovanému, ktorým sa domáhal zaplataenia sumy 150,- €, pričom o tomto žalobnom návrhu súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného na zaplataenie škody v zmysle § 17 ods. 1 s poukazom na § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. tak, že zaviazal žalovaného na zaplataenie škody vo výške 132,78 € (4.000,- Sk), nakoľko podľa názoru súdu žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadne tej skutočnosti, že je tu daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom žalovaného a tou skutočnosťou, že žalobca, aby zvýšil svoju životnú úroveň absolvoval odbornú prípravu SBS, za ktorú zaplatil subjektu Milan Poliačik - JUPOK súkromná bezpečnostná služba Pliešovce, Nám. SNP 254/6, IČO: 37 998 030 sumu 4.000,- Sk dňa 13.08.2008 čo v eurách predstavuje sumu 132,78 €. Podľa názoru súdu v časti tejto sumy žalobca preukázal príčinnú súvislosť medzi porušením povinností žalovaného v súvislosti s jeho nesprávnym úradným postupom, tak ako je to vyššie uvedené tým, že žalobcovi zo strany Sociálnej poisťovne nebol priznaný starobný dôchodok a preto v roku 2008 bol nútený k výkonu strážnej služby absolvovať odbornú prípravu SBS, za ktorú zaplatil vyššie uvedenú sumu a zároveň žalobca preukázal, že mal uzatvorenú pracovnú zmluvu so zamestnávateľom M.A.J.O.R. Agency, s. r. o. so sídlom Zvolenská cesta 25, Banská Bystrica, IČO: 31 620 647, okrem iného ako bezpečnostný pracovník podľa zákona o súkromnej bezpečnosti a to odo dňa 18.09.2007, keď nastúpil do práce dňa 19.09.2007 a vykonával predmetnú prácu do 31.03.2011 čo vyplýva z potvrdenia o zamestnaní. Podľa názoru súdu uvedené náklady by mu nevznikli, keby Sociálna poisťovňa priznala žalobcovi riadne starobný dôchodok v zmysle platných právnych predpisov. Z týchto dôvodov súd zaviazal žalovaného na zaplataenie preukázanej škody vo výške 132,78 € (4.000,- Sk) čo boli preukázané náklady s odbornou prípravou SBS. Pokiaľ sa žalobca domáhal zaplataenia škody vo výške 150,- €, súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, nakoľko v prevyšujúcej časti podľa názoru súdu žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne vynaloženia predmetných nákladov a teda vzniku predmetnej škody.

67. Súd zároveň rozhodoval aj o ďalšom nároku žalobcu ohľadne zaplataenia sumy 163,18 € , pričom súd v tejto časti žalobu zamietol ako nie dôvodne podanú, nakoľko podľa názoru súdu tieto trovy, ktoré si žalobca uplatnil súviseli jednak s právnickou literatúrou ako aj s nákladmi na vytvorenie a napísanie listov, tak podľa názoru súdu jednotlivé trovy si mohol žalobca uplatňovať v jednotlivých konaniach pred príslušnými orgánmi, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že niektoré trovy v rámci konaní boli žalobcovi aj priznané. Súd zamietol predmetný nárok aj z toho dôvodu, že žalobca presne nešpecifikoval, v ktorých konkrétnych konaniach mu vznikli vyššie uvedené náklady a aj z dôvodu

neunesenia dôkazného bremena ohľadne preukázania nákladov a trov práve vo výške 163,18 € súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol. Na základe vyššie uvedeného súd teda zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.892,- € z titulu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom Sociálnej poisťovne a sumy 132,78 € ako náhrady škody v súvislosti absolvovania odbornej prípravy pri SBS, ktorá je potrebná k výkonu strážnej služby žalobcu.

68. V prevyšujúcich častiach súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

69. Podľa ustanovenia § 213 zákona č. 160/2015 Z.z. (CSP), ak niektorý z viacerých žalobou uplatnených procesných nárokov alebo časť uplatneného procesného nároku sa v priebehu konania stali nespornými môže súd rozhodnúť o tomto procesnom nároku alebo o jeho časti čiastočným rozsudkom.

70. Podľa § 166 ods. 2 CSP, ak sa v žalobe uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré súd konania spojil súd môže niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

71. Keďže Okresný súd bol viazaný právnym názorom uvedeným v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/162/2019-251 zo dňa 19.12.2019, v rámci ktorého súd mohol rozhodnúť po vykonanom dokazovaní ohľadne nárokov žalobcu týkajúcich sa nemajetkovej ujmy vo výške 140.000,- €, sumy 150,- € a sumy 163,18 € súd rozhodol čiastočným rozsudkom a rozhodol o predmetných nárokoch žalobcu tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

72. Vzhľadom na skutočnosť, že čo sa týka nároku žalobcu týkajúceho sa uloženia povinnosti žalovanému nahradiť žalobcovi škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom za nevyplatenú časť starobného dôchodku od 07.06.2005 do 07.09.2013 v sume 41.492,44 € a za každý ďalší mesiac rozdiel medzi správne určenou sumou starobného dôchodku a sumou skutočne vyplatenou až do dňa zaplatenia vrátane príslušného úroku z omeškania od 07.08.2006 do dňa zaplatenia, keďže v ďalšom konaní bude potrebné vykonať dokazovanie, súd vylúčil predmetný nárok na samostatné konanie.

73. Súd zároveň rozhodol, že o trovách tohto celého konania rozhodne v rozhodnutí, ktorým bude rozhodnuté aj o trovách tohto konania.

74. Okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zamerlal len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolačné dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).